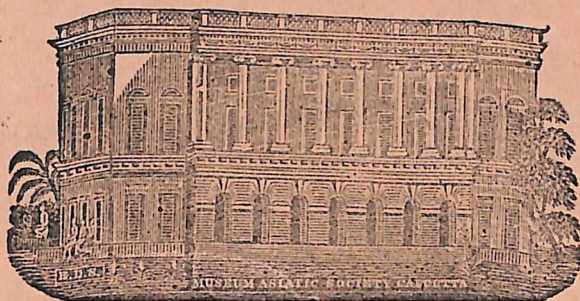

BIBLIOTHECA INDICA ;
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 150.

THE
MUNTAKHAB AL-LUBÁB
OF
KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY
MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.
FASCICULUS III.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA :

1868.

دران لشکر بطریق جاسوس بود بچالاکی تمام خبر بدان سرگروه آن کوه و سرداران آن گروه رساند - همینکه اول شب داخل دره گردید اولاً بسبب سنگ لایخ و نشیب و فراز در شب تار ترتیب فوجی که مقرر کرده بود برهم خورد - و پدر از پسر و نفر از آقا و سپاهی از سردار جدا افتاد - دوم افغانان از دست راست و چپ بالایی کوه و روبرو و عقب رسیده بزدن سنگ دست و فلاخن و انداختن پاچه سنگهای فیل ربا شروع نمودند - راه پیش رفتن و برگردیدن و تردد نمودن بگردید و از تنگی راه و برخاستن آشوب و بر سر هم فراهم آمدن سوار و پیاده قیامت بر پا گردید از هرسنگی که فروز می آمد و از اطراف متصل می بارید دست و سرو پای سه چهار کس شکسته می گردید و فریاد بجای نمی رسید و تمام شب سنگ بلا بر سر اجل رسیده گان می بارید - تیر و گولی آن قدر می رسید که از احاطه حساب بیرون بود و تا اثر دمیدن صبح اثر از حیات بلکه نام و نشان آن اهل ممات نماند سواي زین خان کوکه و حکیم ابو الفتح که دران قتل عام رفیق نبودند بلکه از حرکت لشکر راجه خبر هم بآنها نرسیده بود باقی تمام فوج از سپاه و مردم بهیر صغیر و کبیر همراه هشت نه سردار نامی مثل راجه بیربل و راجه دهیر (؟) و خواجه عرب بخشی فوج و حسن پنی و ملا شیري مشهور که دران بلیه دار و گیر دیده بودند و غیره بقتل رسیدند و متنفسی ازان ورطه نجات نیافت و زین خان کوکه و حکیم ابو الفتح بعد آن چشم زخم درانجا استقامت نتوانستند نمود - و دست از اسباب و خیمه برداشته ایلغار کنان خود را بقلعه اتک رساندند -

و مغضوب پادشاه گردیدند (و از مقولات راجه بیبربل است که روزی محمد اکبر پادشاه تار یکی قبر یاد نموده اندیشه می نمودند - راجه مزبور با وجود بودن قوم برهمین گفت در زمینی که جسد مبارک پرنور سرور کائنات مدفون باشد دران زمین تاریکی چرا خواهد بود) (۷۸) *

بعده راجه تودرمل را با لشکر گران برای تدارک و تلافی آن و تنبیه مفسدان مرخص فرمودند - و راجه تودرمل بعد رسیدن آنجا تدبیرات بکار برده و قلعهها ساخته بمور ایام از اتمام مهم سرخ روئی بروی کار آورد - عرش آشیانی خواستند که بقصد تسخیر کشمیر خود بدولت متوجه شوند - محمد قاسم خان کابلی را با فوج شایسته بطریق هراول مرخص فرمودند - بعد رسیدن محمد قاسم خان طالع او یاری نمود که قبل از رسیدن او میان سلطان زادهای کشمیر و زمینداران آن دیار که همیشه آن ملک ماده شورش و نزاع بوده نفاق و نزاع تمام بمیان آمد و بیشتر از زمینداران تمن دار بمحمد قاسم خان رجوع آورده مع فوج خود بدو پیوسته بی قتال و جدال کشمیر را بتصرف ملازمان پادشاهی در آوردند - و اقبال اکبری باستقبال شتافته کار خود ساخت - اما بسبب نزاع اعیان کشمیر بعد تسخیر با محمد قاسم خان موافقت نیفتاد و بند و بست نتوانست نمود و بیشتری از مردم کشمیر بحضور باستغاثه آمدند - بنابراین حکومت آنجا را بسید یوسف خان مشهدی که دختر میرزا

هندال باو منسوب بود مقرر فرمودند - و زين خان اتکه را بحکومت کابل مرخص نمودند - و بعد رسيدن خبر بزند و بست کشمير در سنده نهصد و نود و هفت [۹۹۷] خود بدولت برای سير و تفرج لاله زار و شکار آن سرزمين هميشه بهار متوجه شدند *

و درين سال خبر فوت راجه تودرمل که مدار المهام ملکي و مالي بود و کارداني و بندوقبستي که او در هندوستان نموده بر صفحه روزگار و دفاتر ليل و نهار يادگار مانده و سابق بگزارش آمده بعرض رسيد - باعث ملال خاطر مبارک گرديد * (79)

چون بسبب مراجعت خان اعظم از برار و دکهن بی نيل مقصود او را از احمد اياک معزول فرموده بودند درينولا باز بحکومت احمد آباد مقرر فرمودند و مخاطب بکوکلتاش خان نمودند - و کابل را بمحمد قاسم خان ارزاني داشتند - و شهاب الدين خان را حاکم مالوا ساختند - و خان اعظم با فرج شايسته براي تسخير و تادييب راجه جونه گده که مکرر برو فوج رفته بود و سر باطاعت فروز نمي آورد و دم از انا الملکي ميزد رفته بعد محاربات صعب و کارزار رستمانيه و کوشش و کشش بسيار مغلوب و منکوب ساخته آن ملک را که کنار دريای شور واقع است بتصرف پادشاهي در آورد *

چون مردم کشمير را که مدام ماده شورش بوده اند با سيد يوسف خان موافقت نيفتاد ميرزا يادگار را بحکومت آنجا

(79) عبارتي که از صفحه ۱۵۵ سطر ۴ تا صفحه ۱۵۸ سطر ۲۰

چاپ شده آن عبارت در نسخه سوم اينجا نوشته است *

مرخص فرمودند و خود بدولت بلاهور تشریف آوردند •
 بعد از آنکه عرش آشیانی از تسخیر بنگاله و مالوا و احمد آباد و کشمیر و بهکرو سند و اکثر زمینداران و راجه‌های نامدار هند خاطر جمعی حاصل نمودند از سر نو بفکر تسخیر دکن افتادند - اول چهار ایلیچی با وقار فهمیده کار بهمه زبان آشنا نزد والی برهانپور و برار و بیدر و احمد نگر روانه ساخته کلمات چند از روی نصیحت وعده و وعید آمیز نوشته پیغام نمودند - از آن جمله شیخ فیضی که علامه دبیران عهد بود هرچند آنچه شرط تبلیغ رسالت بود بتقدیم رساند مفید نیفتاد - و بار دیگر فرستاده‌ها جواب ناکامی شنیده مراجعت نمودند *

درین ضمن بطهور پیوست که یادگار میرزا که دختر یکی از زمینداران کشمیر را که صاحب فتن و ماده فساد بود بعقد خود درآورده علم بغی بر افراشت - و امرای که برفاقت او تن ندادند با قاضی آنجا قتیل و اسیر ساخته - شیخ فرید بخشی که از اولاد جعفر کذاب و بسادات رضوی زبان زد و از شجاعان مشتهر بود برای تادیب او رخصت فرمودند - و او رفته بعد قتال و جدال غالب آمده یادگار میرزا را مقتول ساخته سر او را بحضور فرستاد عرش آشیانی بار دیگر برای سیوگل و لاله بهار کشمیر بهشت نظیر تشریف برده حکومت آنجا را از سر نو بسید یوسف خان مشهدی مرحمت نموده بعد فراغ تذبیه بعضی مفسدان و بند و بست اطراف طرف قلعه رهناس تعلقه پنجاب رایت ظفر آیت بر افراشتند *

درین آوان خبر کشته شدن مظفر خان عرف سلطان مظفر گجراتی که بعد چندین مقابله و کارزار که هر بار فرار اختیار نموده باز اقدام

بر محاربه خان خانان و خان اعظم مي نمود آخر اسير سر پنجه خان اعظم گرديد و چون دانست که بخواري و زاري پا مال مکافات کردار خواهد گرديد حربۀ پنهاني بهم رسانده وقت رفتن جاي ضرور بدست خویش خود را هلاک ساخت - بعرض رسيد - و معا مزۀ فتح اوديسه و ديگر بعضي نواح بنگاله که مانده بود از روي عرضه داشت راجه مان سنگه با صد وييست زنجير فيل فرستادۀ او معروض گرديده باعث تفريم طبع عرش آشياني گشت *

(۸۰) اگر چه عبد القادر مولف تاريخ بداوني ک مدتی از

(۸۰) در يك نسخه بعوض اين عبارت اين چنين نوشته که - شيخ عبد القادر بداونی که امام محمد اکبر پادشاه گفته می شد در تاريخ بداوني تاليف خود چندین جا فقرات چند در حق محمد اکبر پادشاه نوشته که ازان صريح بوي تعصب و غرض نفساني بمشام اهل خرد می رسد چنانچه بعد فوت او مضمون تاريخ بدواني بعرض جنت مکاني جهانگیر پادشاه رسيد و حکم مقيد ساختن پسر او و تاراج نمودن خانه فرمودند و با وجود از صحافان مچلکلی اين معني گرفتند که خريد و فروخت تاريخ بداوني نفايند زياده از همه بداوني در دار الخلافه نزد صحافان يافته می شود و از شهرت اين غضب سلطان قاسم فرشته و شيخ نور الحق دهلوي مولف تاريخ زبده و غيره که سه مولف در شروع عهد جهانگیر هم عهد بوده اند اصلا قلم را بذکر اين مقدمه آشنا نساخته اند اما مسود اوراق که سواي حق گوئي کار پرضا جوئي مير و وزير

مقربان خلوت و امام عرش آشیانی و فاضل مقرری بود -
 ظاهراً در عقائد دینی باتفاق دیگر فضایی آن عهد با شیخ فیضی و
 شیخ ابو الفضل پسران شیخ مبارک که از مقربان و محرمان خاص
 عرش آشیانی گفته می شدند اختلاف بهم رسانده بود - لهذا در باره
 هر دو برادر و جمعی که از جمله پیش آورد های آنها بودند و نزد
 پادشاه قرب و راه حرف زدن داشتند بعضی مذکورات خلاف
 عقیده اسلام بزبان داده - همچنان نسبت به بندگان عرش آشیانی
 نیز در چندین مقدمات کلمات نا گفتنی و نا نوشتنی دور از قبول
 عقل نوشته خواهد عشر عشیر آنها بتذکار در آوردن از پاس ادب
 دور میداند اما از آنکه نقل کفر کفر نمی باشد چندین فقرات از
 نگاشته عبد القادر بزبان خامه میدهد - اولاً چون عقلای آن عهد
 همیشه در مجالس و مخاطب فیضی و ابو الفضل را مطعون
 خلاف طریقه متشرعین و پیروان دین می ساختند و بسبب اسم
 پدر آنها که مبارک نام داشت طعن عدم نجابت نیز می نمودند
 مضمون خطی که مبارک به پسران خود نوشته و از روی نصیحت
 کلمه چند دران درج نموده چون نقل آن خالی از طول کلام نیست
 خلاصه آنها می نگار - بابای من از فضلی این عهد که همه جو
 فروش گندم نما اند و دین را بدنیا فروخته تهمت آن بر ما بسته اند

ندارد بعد تجسس و تفحص بسیار آنچه از انتخاب تواریخ بداونی
 و غیره بر آورده بطریق آنکه نقل کفر کفر نمی باشد فقره چند بزبان
 خامه صدق بیان میدهد *

از گفته حرف آنها نباید رنجید - و از آنکه از طرف نجابت ما گفتگو دارند دل بتشویش نباید نمود - در ایامی که والد من ودیعت حیات نمود من بحد تمییز نرسیده بودم والدۀ من مرا در سایۀ عواطف یکی از سادات ذر الاحترام در کمال عسرت پرورش میداد - و در تربیت من از طرف درس علمی و دیگر تادیب کمال سعی بکار میبرد - از آنکه پدرم مرا حسب فرمودۀ بزرگی موسوم بمبارک ساخته بود روزی یکی از همسایه‌های حسد پیشۀ آن سید والا نژاد که غمخواری و تیمارداری ما بیگسان می نمود مادرم را بکلمات درشت رنجانیده مرا بعدم نجابت مطعون نمود - والدۀ ام گریه کنان نزد آن سید والا مقام که از حسب و نسب پدرم اطلاع داشت رفته نالاش تعدی او نمود - و آن (سید) او را زجر و تو بیخ تمام فرمود - الحمد لله که حق سبحانه تعالی ما و شمارا از فضل بی پایان خویش در سایۀ لطف و کرم پادشاه عادل و باذل فخر زمین و زمن بدین رتبه و پایه رسانده که فضایی عصر از راه همچشمی حسد میدارند و رشک میبرند - بعد اتمام این مضمون از ابتدای احوال شیخ مبارک می نویسد که در ابتدا بمرتبه از متکلمین صلاح شعار بود و از وجد و سماع انکار داشت از خانۀ که دران می ماند در صورت شنیدن صوت سرود و نغمۀ خانۀ همسایه اجتناب می نمود - و دران خانۀ ادای صلوٰۀ و توقف جائز نمی دانست - بعد چند گاه میل بتصرف بهم رسانده دم از وحدت وجود میزد - و کار بجائی رسید که لمحۀ بی غذا نبود - و چون دران ایام ابتدای آمد آمد فضلا و دانشمندان و سخن وران ایران و عروج دولت صاحب کمالان هر دیار بود - و آنها را باهم بسبب

قرنی که شیخ ابو الفضل و شیخ فیضی در خدمت پادشاه داشتند سروکار همبزمی واقع می شد - و شیخ مبارک جویای صحبت دانشوران بوده از آنها گرمی بازار خود میدانست از اثر صحبت که با فضایی ایران سوای ملا عرفی که در همان ایام از شیراز رسیده با وجود آغاز بهار شهاب در فن شعر و مداحی پادشاه و گفتن قصائد و اشعار رنگین و دیگر همه کمالات بمرتبه تمام شهرت یافت و نزد پادشاه معزز گردید و باعث رشک هر دو برادر گشت و میان همدیگر سوء مزاج بهمرسید - گویند روزی عرفی وارد خانه ابو الفضل گردید و ابو الفضل قلم در دست گرفته در تحریر دیباجه قران که می خواست بلا نقط تصنیف نماید بحر فکر فرو رفته بود عرفی پرسید که مخدوم در چه فکری در جواب گفت میخواهم که اسم پدر خود بی نقط ظاهر نمایم عرفی گفت حاجت فکر نیست بزبان اصل خود مبارک بنویسید - این معنی بر طبع ابو الفضل نهایت گرانی نمود - باز روزی عرفی برای عیادت فیضی رفته بود نزدیک خوابگاه او سگ بچه چزد دید که فلاذهای زربفت با زنجیر طلا در گردن داشتند پرسید که مخدوم زانها بچه اسم موسومند فیضی گفت باسم عرفی در جواب از زبان عرفی برآمد مبارک باشد - گویند عرفی در عین شهاب بهار جوانی که سال عمر او از بیست تجاوز ندهوده بود مسموم گردید که با او موافقت نیفتاد میداشت - میل بمذهب تشیع بهمرساند - و با آنها اظهار همونگی می نمود بعد چزد گاه رغبت تمام بمطالعه کتب حکما بهمرسانده رفته رفته از مجتهدان و پیش قدمان دهریه گردید و پسران او راهنمای اکثر مقرران

پادشاه گردیده مطیع و منقاد خود ساختند - و مزاج عرش آشیانی را نیز در بعضی مقدمات چنان از راه برده بودند که در زبانها بمرتبه اتم متهم می ساختند - و چون خان اعظم کوکلتاش اتکه که اصل اسم او میرزا عزیز بود - و در نظم و نشرو اکثر علم از دانشوران و صاحب کمالن مشهور آن عهد گفته می شد و در خدمت عرش آشیانی از راه قرب مادر که مرضعه پادشاه بود نهایت گستاخانه سلوک می نمود - و در ریش تراشیدن و سجده نمودن خلاف امرای دیگر که اطاعت امر می نمودند بعمل نیاورده ریش را دراز گذاشته بود - و مدام با مقربان حضور خصوص با شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی درین ماده نزاع دینی داشت - لهذا هر دو برادر و مقربان دیگر ماندن او در حضور مصلحت ندانسته تجویز صوبه داری احمدآباد بعد تسخیر آن بمیان آورده او را از پادشاه جدا ساخته بودند - بعد انقضای چند سال بموجب درخواست والدۀ او فرمان طلب او از راه کمال لطف بدین مضمون صادر شد که چون والدۀ شما خواهش ملاقات شما زیاده از حد دارد باید که نائب در احمدآباد گذاشته زود خود را بحضور سراپا سرور رسانند - خان اعظم چون سر از اطاعت امر پیچیده بود در رفتن حضور دفعیه می نمود - باز فرمان اعتراض آمیز بدین مضمون صادر فرمودند که مگر ریش شما سنگین مینماید که در آمدن بخد مت هردو قبلۀ خود تعلل می ورزید بعد ورود فرمان ثانی خان اعظم که از مدت بهانه طلب بود بعضی پرگنه و مکانهای مفسد پیشه را تاخت و تاراج نموده مبلغی کلی از نقد و جنس بدست آورده طلب سپاه را مغرور ساخته با عیال

و اطفال بیدر کهنبايت گه از انجا جهازات بهمه بنادر تردد مينمايند
آمده راکب جهاز گشته روانه کعبه الله گرديد - بعده که بعرض عرش
آشيانى رسيد فرمان استمالت نصيحت آميز باين مضمون
نوشتند که ببي حصول رضاي دو کعبه دل بکعبه سنگ و گل رفتن
خلاف شرط عقل و رای اسلام است - خان اعظم در جواب گستاخانه
معروض داشته و اصلا پاس ادب و حق نمک را منظور نداشته پادشاه
را متهم بدعوى نبوت نموده فقرات لغو دران درج نموده که بتحرير
و تفصيل آن نپرداختن اولی - و مبالغه بدین مرتبه نموده که چون
شما را بدخواهان دين و دولت از راه راست برده بدنام راه بدعاقبتى
ساخته اند و نميدانند که کدام پادشاه دعوى نبوت نموده مگر مثل
کلام الله براي شما نازل گشته يا معجزه مثل شق القمر از شما واقع
شده يا مثل چهار يار باصفا داريد که خود را متهم بدین بدنامي
ساخته ايد - بنابران که عزيز کوکه نسبت بهمه خير خواهان ديگر که
في الحقيقه بدخواه آن جنابند فدويت دارد رو به بيت الله آورده
بدین قصد که آنجا مقیم گشته براي شما دعای رجعت براه راست
نمايد - اميدوارم که مناجات اين عاصي بدرگاه قاضي الحاجات اثر
بخشیده شمارا براه مستقيم باز آرد - و نيز در تاريخ بدواني نوشته که
خان اعظم بعد رفتن بکعبه متدبر که از سلوک شريف با آنجا استقامت
نتوانست ورزيد باز او بدین جناب خطا بخش و جرم پذير رجوع
آورده در ريش تراشي و سجده و درهمه باب متابعت نموده - اگرچه
بر عقلا ظاهر و هویدا است که مقدمه دعوى نبوت درهمه صورت
خواه در ماده از عرش آشياني و خواه نسبت بخان اعظم که آن

چنان گستاخانه بزبان قلم داده افتراي محض خواهد بود اما از مضمون خطي که آن بي سعادت از احمد آباد بوالی برهان پور در ماده عرش آشياني نوشته بود و بعد تسخير قلعه امير (اسير) کتبخانه حاکم برهان پور باموال ديگر بضبط در آمده - و در سنه اول جلوس جنت مکاني جهانگیر بادشاه آن نوشته همچنان بهمير و خط خان مردود از میان کتبخانه مذکور بر آمده از نظر جهانگیر پادشاه گذشت - بعد مطالعه که همه مضمون مملو از کلمات لغو و فقرات لا يعني نسبت بعرش آشياني بود بدست خان اعظم دادند و فرمودند که بلند بخواند - و آن کم سعادت بي حجابانه با آواز بلند خواند و سليمان حضور بر و لعن و طعن نمودند - جنت مکاني فرمودند که اگر نسبت حق شیر با عرش آشياني در میان نمی بود سزاوار قتل بودي - و اکتفا بعزل منصب او نموده حکم فرستادن قلعه نمودند - در جهانگیر نامه تالیف کامگار بیگ مخاطب بغیرت خان مفصل بدین ذکر پرداخته *

القصة بعد رفتن خان اعظم به بیت الله شاهزاده محمد مراد را با تالیقی صادق محمد خان صاحب مدار صوبه احمد آباد فرمودند - و مالوا را بشاه رخ میرزا عنایت نمودند - و شهباز خان را به نیابت او روانه ساختند - درین اوان باز خبر فساد و غلبه افغانان روشنائی بعرض رسید و آصف خان عرف میرزا محمد جعفر را برای تنبیه آن جماعت بد عاقبت مرخص فرمودند - و از ترداد آصف خان که محاربات صعب در میان آمد در اندک فرصت چهار صد پانصد سر و اسیران آن قوم بحضور رسیدند *

و درین سال سنه هزار و چهار [۱۰۰۴] (81) مزده رسیدن میرزا
 رستم بن سلطان حسین نبیره شاه اسمعیل صفوی حاکم قندهار که
 بسبب هجوم و فساد مخالفان اطراف و اعتراض شاه ایران تنگ
 آمده بود با کلید قلعه معروض گردید - و بعد رسیدن حضور و
 دریافت سعادت ملازمت بمنصب پنجهزاری که معراج پایۀ دولت
 آن عهد بود و عطای حکومت ملتان و دیگر عنایات معزز و
 مفتخر ساختند *

و در همان سال خان خانان را مع فوج شاهزاده دانیال و
 دیگر امیران کار طلب نامی برای تسخیر دکن مرخص فرمودند -
 بعده که خان خانان بماند و رسید خبر مرگ برهان شاه نظام الملک
 و لشکر کشی عادل شاه بیجا پور باحمد نگر و قشقه شدن پسر
 برهان شاه و سر بر آریدن میان منجو نام که امیر صاحب مدار
 نظام الملک گشته بود و رسیدن عریضه او بخدمت شاهزاده
 محمد مراد در احمد آباد مشتمل بر التماس طلب برای تسخیر
 دکن و روانه شدن شاهزاده محمد مراد از احمد آباد بطریق استعجال
 بدکن در لشکر خان خانان انتشار یافت - و متصل آن نوشتجات
 میان منجو و دیگر حکام برهان پور و برار متضمن بر تاکید زود رسیدن
 بنام خان خانان نیز رسید - و خان خانان خود را بسرعت تمام
 به برهان پور رسانیده راجی خان والی اسیر را با خود رفیق ساخته
 تا رسیدن شاهزاده محمد مراد که با بیست هزار سوار نزدیک

(81) بدوئی و فرشته این واقعه را در هشتم محرم سنه ۱۰۰۲ نوشته *

دولت آباد رسیده بود بخدمت شاهزاده رسیده ملحق گردید - و منجو و بعضی رفقای او که عرائض مشتمل بر طلب شاهزاده و خان خانان فرستاده بودند بتسلی و استمالت چاند بی بی دختر نظام الملک که فی الحقیقت دران ایام همان وارث ملک بود و در تدبیر و رای صائب و سخاوت و شجاعت و عصمت در میان زنان نادره زمان گفته می شد پشیمان از نفاق ورزیدن و طلبیدن شاهزاده گشته باتفاق چاند بی بی برگرد آوری مصالح جنگ و فراهم آوردن ذخیره قلعه و تسخیر قلوب امرا و زمینداران نواح پرداختند - و باز مصلحت کار قرار بران یافت که چاند بی بی در احمد نگر استقامت ورزیده در محافظت قلعه دولت آباد و احمد نگر کمر سعی بندد - و باتفاق امرای عقیدت کیش در استحکام برج و باره پردازد - و منجو احمد نام مجهول النسب را که برای نام وارث ملک قرار نموده بود برداشته بسرحد بیجاپور رفته با بیجاپوری اتفاق نموده بعد گرد آوری لشکر برای مقابله فوج پادشاهی تردد زیاده نمود - ازین خبر خان خانان با قول (82) خود آمده بمحاصره قلعه احمد نگر پرداخت - و چاند بی بی مردانه وار کمر همت بسته محصور گردیده چنانچه باید در دفع ضرر قلعه و در سرانجام و اهتمام کارزار می کوشید - و هر تدبیری که لشکر پادشاهی در پیش بران مور چال و کندن نقب و بستن دمدمه بخرج مبلغهای گلی می نمودند چاند بی بی در مقابل و برابر آن چنان تردد بروی کار می آورد که از زدن

توپهای پیاپی و شبها فرستادن لشکر برای شبخون و خراب نمودن دمدمه و نقب کمی نمی نمود - و آخر کار بسعی بسیار مورچال و نقب باروت زیر دیوار و برج قلعه رسید و مبلغ خطیر بران خرج گردید - آن شیرزن با تدبیر بنیروی عقل خبر داری بتلاش جاسوسان با هوش از مکان اندرون و بیرون نقب خبر یافته قبل از روز یورش مردان کاری متلاشی را فرمود که از اندرون بقیاس مقابل تا جایی رساندن باروت شگفته خریطهای باروت دو نقب بدست آوردند و برای احتیاط آن قدر مشک و کوزههای آب ریخته که بجای شراره آتش آب ازان طرف جوشید - و در تلاش سراغ دیگر نقب و سوراخها بودند - درین ضمن شاهزاده و خان خانان بقصد پیرانیدن برج و یورش نمودن بافواج و مبارزان قلعه کشا سوار شده فرمودند که در نقبها آتش زنند زیر برجی که باروت بقدر پنجاه گز در طول دیوار پدید دران هنگامه دار و گیر بلند شدن دود و برخاستن صدای زلزله افزا و باریدن سنگ و آدم مرده که مثل کبوتر با آسمان رفته معلق زنان فرود می آمدند دلاوران کار طلب در انتظار پیریدن برج و دیوار دیگر مستعد یورش بودند و از در نگرفتن آتش بنقبهایی دیگر بحیثیت افتاده در یورش چستی و چابکی که بایست بکار نتوانستند برد - درین فرصت آن زن مرگ سیرت بدستور مردان نبود دیدگ تجربه کار برقع پوشیده شمشیر حمائل نموده و شمشیر دیگر بدست گرفته برق کردار با مصالح تخته و چوب و بانس و سبدهای پیراز گل و خریطهای کلان که همه را در عالم احتیاط موجود نموده چشم بر راه وقت بود بیای دیوار از پا در آمده رسیده بزبان خوش

و ریزش زر و وعده و وعید از زن و مرد کار گرفته بجلدی و چابکی
تمام رخنه حصار را بند نموده توپهای خورن بران گذاشته سد راه آمد
و شد و حائل آمدن لشکر گردید - و مغلان و بهادران رخنه جو باوجود
حملهای پیایی و یورشهای بی صرفه که آدم بسیار بکار آمدند و راه
در آمدن و دخول نیافتند بعد تردد تمام روز بمکانهای خود شتافتند
و همین که خسرو انجم سناه پناه بحصار نیلگون گردون برد چاند بی بی
بگلکاران و بیلداران جلد دست با مزدور بسیار در پای دیوار بر سرکار
آورده خود بر اسب سوار شده مشعل بسیار روشن ساخته از خشت
و گل و چونه و سنگ و لاش مرد ها هر چه بدست می آمد تا اثر
ظاهر شدن سفیده مہم در برداشتن دیوار و استحکام آن می کوشید و
زر در دست و دامن مزدوران بطریق انعام می پاشید - و همان شب
دیوار پنجاه درعه که از سه و چهار درعه عرض کم نخواهد بود و سه
درعه بلند نمود - و بهمین دستور تردداتی که ازان زن سرا پا تدبیر
در محافظت قلعه و دفع شر خصمان بظهور آمده درین اوراق مختصر
بتحریر آن نمیتوان پرداخت - گویند چند روز که برو عرصه امید نجات
تنگ گردید و اثر رسیدن کومک اطراف ظاهر نشد و غله و دیگر خیره
قلعه رو باتمام آورد فرمود که گولهای نقره در توپ پر نموده بلشکر
پادشاهی اندازند *

درین ضمن خبر روانه شدن سهیل خان حبشی نائب
عادل شاه با هفتاد هزار سوار از بیجاپور انتشار یافت - و راه رسیدن
رسد لشکر پادشاهی بند گردید - و گاه و هیمة دران نواح نمائند -
و کهی دور دست از آفت دست اندازی زمینداران و دکنیان نمی

رسید - بنابران قلت کاه و غله در لشکر بمرتبه شد که اسپان و بار بردار
 بسیار تلف شدند - و امرای چاند بی بی نیز تنگ آمده صلاح بصلح
 میدادند - لهذا طرفین بمصالح راضی گشته پیام الصلح خیر بمیان
 آوردند - و قرار یافت که شاهزاده دست از مزاحمت و محاصره قلعه
 احمد نگر و دولت آباد و نواح آن بردار و بتصرف چاند بی بی
 و بهادر شاه نییره برهان نظام شاه وا گذارد - و صوبه برار با بعضی
 پرگنات احمد آباد بیدر تعلق بیادشاهزاده محمد مراد پذیرد - و نظر
 بر دفعیه وقت ایجاب و قبول طرفین منعقد گردید - و شاهزاده محمد
 مراد و خان خاندان رایت توجه طرف برار برافراشته بدانجا رسیده
 قصبه شاه پور آباد نموده عجالة بی بی تخت خود ساخته پرگنات بجایگزین
 امراتخواه کرده جهت آرام گرفتن بسپاه و چهار پا فرستادن اطراف
 بمفاصله نزدیک پرداختند - و مصلحت نمودند که دختر راجی علیخان
 برهانیپوری بعقد شاهزاده محمد مراد درآوردند - ازآنکه از طرف صلح
 دکنیان خاطر جمعی که باید حاصل نشده بود بلکه خبر رسیدن
 سهیل خان حبشی با لشکر گران شهرت تمام داشت در استمالت
 و خاطر جوئی راجی علی خان نهایت می کوشیدند - و با سه
 چهار هزار سوار نزد خود طلبیده در همه باب رعایت خاطر او مرعی
 میداشتند - و چون پادشاه زاده را با شهباز خان کمبو نائب صوبه دار
 مالوا که بطریق کومک با خود آورده بودند بر سر منع تاراج شهر
 احمد نگر در ایام پیغام صلح رنجش بمیان آمده بود - او بی رخصت
 شاهزاده بر سر تعلقه خود برخاسته رفت - و در همین آوان بتحقیق
 پیوست که سهیل خان باتفاق امرای بیجا پور و چاند بی بی

مع فوج شصت هزار سوار و توپخانه عظیم که از ابتدای بنای رواج توپخانه دکن زیاده بر بلاد دیگر هندوستان بود از احمد نگر گذاشته می آید - خان خاندان باتفاق راجی علیخان و راجه رامچند و دیگر امرای رزم آزمای کار طلب و بیست هزار سوار برای مقابله فوج دکن از شاه زاده مرخص گشته متوجه پیکار و کارزار با سهیل خان گردید - و از آب گنگ که بزبان هندی گنگا زبان زک مردم دکن است گذشته نزدیک ناندیر کار بمقابله و مقاتله افتاد - و زک و خورد غریب بمیان آمد - و محاربه صعب روداد - و مکرر هراول هر دو طرف غالب و مغلوب گشته از آنکه راجی علی خان و رام چند در ابتدای یورش فرصت خالی نمودن توپخانه نداده فوج سهیل خان را برداشته بودند - و دکنیان فوج پادشاهی را بطریق فرار طرف خود بمکان دشوار گذار گذاشته باز برگشته از اطراف در آمده تا آخر روز جنگ را قائم داشتند - تا آنکه راجی علیخان و راجه رام چند با دوسه هزار سوار بکار آمدند - و مغلان بسیار کشته و زخمی گردیدند - و دکنیان زیاده نیز سینه را سپر بلا ساخته بدایه عدم شتافتند - آخر هزیمت بلشکر خان خاندان افتاد و کار بجائی رسید که خان خاندان با چند سوار معدود و نقارچیان نزدیک توپخانه خصم که در یورش اول بتصرف خود آورده بودند استقامت ورزیده قریب غروب آفتاب فرود آمد - باقی فوج مغلیه باهتمام فرار اختیار نمود و سرکشان قطار قطار شتر و استرو گاو پر از بار پیدش انداخته راه پرگنات اطراف که خانهای اینها دران بود پیدش گرفتند - و اکثری بسبب انتشار خبر گشته شدن خان خاندان ترک رفاقت سردار نموده بطمع بدست

آوردن صندوقهاي سقرات گرفته سرخ و سبز پر از اشرفی بتعاقب
 مغلان و شتران کارخانجات شتافتند - و سهیل خان با جمعی که با او
 بودند بخاطر جمعی فتح نمایان خود را پرباده غرور نخوت ساخته
 بعد غروب آفتاب در کنار رود خانه که مقابل توپخانه گوله رس بود
 بی اطلاع حال خانخانان برای پایان رساندن شب و فراهم نیامدن
 فوج در تاریکی بدون مشعل فرود آمد و خان خانان نظر بر توکل
 حق از انجا حرکت نمودن مصلحت ندانسته آن شب را شب یلدای
 نا امید دانسته در انتظار صبح امید بی آنکه بر احوال خصم اطلاع
 داشته باشد لنگر اقامت انداخته اراکهای توپخانه را برای احتیاط
 بجای مورچال قرار داد از اتفاقات مدد طالع اکبری چند مشعل
 روشن نموده نزد سهیل خان آوردند خان خانان از روشنائی
 مشعلها و بنظر آمدن کثرت ازدحام دانست که سهیل زحل سیرت
 در مقابل آن شیر معرکه شجاعت جا گرفته چون اکثر توپ و
 و زنبورک پر از باروت و گوله بود فرمود که دو رهکله را طرف آن
 سیه اختر مائل ساخته مجرا بسته آتش دهند هذرمندان آن فن
 بعلامت روشنائی که نشان غروب کوکب سهیل بود بآتش دادن
 توپها شروع نمودند همینکه چند گوله جان ستان ناگهان پی در پی
 در مجمع دکهنیان عقل و هوش باخته رسید یک دو نفر را
 قالب تهی و بی سرو پا ساخت تزلزل تمام در جمیعت آنها
 راه یافت - و بفکر تبدیل مکان روشنائی صبح امید را بتاریکی
 شام مایوسی مبدل ساختند - خان خانان از اثر راه یافتن
 توهم در دل مخالفان بنقارچیان فرمود که صدای نقاره و کرنا

بدستور شادیانه فتح بلند سازند - بعده که شروع بنواختن شادیانه نمودند صدای فرحت افزای آن بگوش مغلان و دیگر همراهان فوج پادشاهی که در گوشه و کنار غار و مغاک برای بسر بردن شب تار بامید صبح نجات پناه برده بودند رسیده جان تازه در قالب آن دل و جان باختگان دمید - و جمعی که بذات النعش وار متفرق بودند مانند خوشه پروین فراهم آمده بهوای صدای نقاره جوق جوق روانه شده بخدمت خان خانان رسیدند - بعد رسیدن آن جماعه باز خان خانان اشاره ببلند ساختن آواز کوس و کرنای شادی نمود بار دیگر دسته از سواران برهنه منوی آن صدای روح پرور فرحت افزا خود را در خدمت آن سپه سالار رساندند - همچنان هر بار جمعی که می رسیدند غرش کوس و نفیر بلند آوازه گشته در گوش دکهنیان حکم هزار پا بهم رساند و عذاب روح آن جماعت میگردید - و برای مغلیه سرمایه سرور و شادی گشته رهبری بخدمت خان خانان می نمود - چنانچه تا بنزدیک رسیدن اثر صبح یازده دفعه تفسیر آیه نَصْرُ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِیبٌ بگوش دل باختگان آن تیه سرگردانی رسید - و نقیبان سپیل خان نیز بفریاد نعره و بانگ وحشت افزا فوج ابتر متفرقه خود را می خواندند و دکهنیان از شنیدن آواز دهل فتح مغلان و صدای توهّم افزای مردم خود متوهم گردیده تا مقدور گوشه و کنار اشجار پناه خود قرار میدادند معهذا قریب دوازده هزار سوار نزد سپیل خان فراهم آمدند - و نزدیک خان خانان قریب چهار هزار سوار مغلیه جمع شدند - خان خانان مصلحت دران دانست که هنوز تاریکی همرنگ حبشیان حائل

چشم دکهنیان است و سهیل خان نیز بر کمیت فوج مغلان اطلاع نیافته - بر خصم تیره روز در تاخت سبقت باید ورزید - و فرمود که صدای کوس رزم با نعره های جانگداز جوانان نبرد جو بلند سازند - تکبیر گوینان جلو ریز بر سر خصم تاخته در حمله اول فوج سهیل خان را از پیش برداشته بتعاقب پرداختند - و بزخم های پدیم که ب سهیل خان رسید از اسب سرنگون افتاد - و هوا خواهان آن بد خواه سپر اجل او گشته نیم مرده او را برداشته از معرکه بدر بردند - و مغلیه دست از تعاقب برنداشتند - و از کشته ها پشتها ساختند - و دکهنیان آنچه بتاراج متصرف شده بودند از راه نیلک معاملگی مضاعف آن واپس داده حاکم بجان مضایقه روانداشتند - و خان خانان با آواز فتح و نصرت بکمال سرخروئی خود را بخدمت شاهزاده محمد مراد رساند - و مورد آفرین و عنایات گردید - بعد از چند روز از شعله افروزی آتش حسد محمد صادق خان شاهزاده را با خان خانان ملال خاطر بهم رسید - بحضور معروض داشت - بجای خان خانان سید یوسف خان مشهیدی و شیخ ابو الفضل تعیین گردیدند - خان خانان بحضور رسیده بسبب رعایت خاطر شاهزاده چند روز مصلحت مغضوب بود - و سید یوسف خان و شیخ ابو الفضل باظهار حسن تردد قلعه پرناله و کپیرله و کاویل تعلقه نظام الملک بتسخیر در آوردند - و مورد تحسین و آفرین گردیدند - و در همان اوان بتقاضای مهمان کشی چرچ نیلگون سر نونهای شاهزاده محمد مراد بباد صرصر اجل از پا در آمد - و دکهنیان از اطراف زور و هجوم آورده اکثر پرگانات و قلعات تازه بتصرف آورده را باز متصرف شدند - و خلل تمام

در بندوبست مردم پادشاهی انداختند - و شیر خواجه که جاگیردار عمده گفته میشد بعد مبارزه شکست فاحش یافته بکادئۀ تاراج رفت - و متواتر خبرهای آشوب دکن بعرض می رسید - و باعث ملال خاطر عرش آشیانی میگردد - تا آنکه باز خان خانان را باضافه خلعت و دیگر عنایات سرفرازی بخشیده جانان بیگم دختر او را بعقد شاهزاده دانیال درآورده هر دو را باتفاق بی نقاق رفیق ساخته صاحب اختیار نسق ملک و مهم دکن نموده روانه فرمودند - و سال دیگر که سال هزار و هفت هجری [۱۰۰۷] باشد انتظام مهم اطراف آگره و دهلی و پنجاب و مهم با رانای چتور بشاهزاده محمد سلیم مقرر و منصوب نموده خود با هشتاد هزار سوار رایت ظفر پیکر برای تسخیر دکن برافراشتند - و چون بعد کشته شدن راجی علی خان فاروقی والی برهان پور از بهادر دل (۸۳) پسر او نسبت بخد متگاری و اطاعت که از پدر او بظهور آمد کوتاهی ظاهر گردید بخاطر رسید که تا قلعه آسیر و ملک خاندیس باحاطه تسخیر نیاید و بدون آنکه این پارچه سنگ را از میان برداریم بر صوبجات دیگر کمر بستن خلاف رای سلیم است - لهذا بشاهزاده دانیال و خان خانان فرمان صادر شد که خود را زود باحمد نگر رسانده بتسخیر آن پردازند - که ما بدولت متوجه تسخیر قلعه آسیر میگردیم - خان خانان در رکاب شاهزاده بموجب حکم بهای قلعه احمد نگر رسیده به پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن دمدمه پرداخت و دکنیان از اطراف مثل مور و ملخ فراهم آمده

(۸۳) در تاریخ فرشته نامش بهادر خان نوشته *

بزنن کهي و شوخي نمودن بر بهير لشکر شروع نمودند و چاند
بي بي به بندر بست برج و باره و گرد آوري آلات جنگ و جذب
قلوب سپاه و فراهم آوردن ذخيره آنچه شرط تردد و سرداري است
بعمل می آورد - و عرش آشياني بعد نزديک رسيدن به برهان پور
امرای قلعه کشاي کار طلب را براي محاصره و پيش بردن مورچال
جا بجا مقرر فرمودند - و آنچه تردد در تسخير قلعه از بهادران جان نثار
بظهور آمده و لشکر فاروقي هر آنچه در محافظت قلعه و از تاختهاي
بهادرانه بر افواج پادشاهي چنانچه طريقه دلاوران بانام و ننگ است
کوشيدند درين اوراق بتذکار آن مفصل پرداختن از سر رشته اختصار
بيرون افتادن است - اگرچه درالسنه شهرت تمام دارد که چهار پنج
سال ایام محاصره بامتداد کشيد اما آنچه از تواريخ بتحقيق پيوسته
در اوائل سنه هزار و هشت [۱۰۰۸] بمحاصره پرداختند و در
آغاز سال هزار و دوازده [۱۰۱۲] قلعه بتسخير در آمد - گویند که
در دریای تبتي متصل شهر برهانپور پارچه سنگ کلان بود بعده
که بفرموده حضرت شيخ برهان الدین که از بزرگان دین آن عهد بودند
بزرگان فاروقي بنای آبادي شهر برهان پور بنام آن پیر دین گذاشتند
شيخ فرمودند که تا این پارچه سنگ بصورت اصل خواهد بود
ملک بتصرف شما خواهد ماند همین که این سنگ بصورت فیل
تبدیل خواهد یافت قلعه و سلطنت این ولایت از سلسله شما بیرون
خواهد رفت - عرش آشياني بعد امتداد ایام محاصره که شهر بتصرف
آمده و قلعه مانده بود برگفته مقتدای فاروقيها مطلع شده فرمودند تا
سنگ تاشان چابک دست دست بدست آن پارچه سنگ را تراشیده

بصورت فیل ساختند - و این معنی نظر بر حسن عقیدت که در باره
 پیر خود داشتند باعث حوصله باختن سلطان بهادر گردید - و در نخیله
 غله که باقی مانده بود دواب کرم افتاد - و تعفن بمرتبه گرفت
 که خوردن آن بر چار پایان دشوار گردید تا بآدمها چه رسد - و خبر
 نزدیک رسیدن تسخیر قلعه احمد نگر بسعی و ترده خان خانان
 نیز انتشار یافت - بهادر دل باخته سراسیمه کار و بار گشته بعد عهد
 امان قلعه را بتصرف اولیای دولت قاهره در آورد - و خزائن و دفائن
 بسیار سواي دولت فاروقیه بابت عهد آسا هیئر که بانی قلعه
 آسیر بود و ذکر او در سلطنت فاروقیان بگزارش در آمده زیر خاک
 مدفون بر آمد - و اقمشه و تحف بی شمار بضبط سرکار در آمد - و
 شاهزاده دانیال و خان خانان که بعد تردهات نمایان و کوشش
 و کشش بسیار کار بر چاند بی بی تنگ ساختند در اکبر نامه و
 تاریخ فرشته بشرح و بسط درج است - و بروایتی چاند بی بی
 بعد از ملاحظه آنکه کار از دست رفته بتدبیری در هلاک خود
 کوشید که احدی واقعی بر احوال او مطاع نگردید - و اقوال مختلف
 درین باب زبان زد کهن سالن دکن گردیده بود - قلعه بتصرف
 پادشاهی در آوردند و بحضور سراپا سرور رسیده بعطای اضافه وفیل
 و جواهر مفتخر گردیدند - و از انتشار اخبار وزیدن نسیم فتح و فیروزی
 چغته در اطراف قلمرو هندوستان خصوص دکن ابراهیم عادل شاه
 والی بیجاپور عریضه تهنیت و پیشکش مع التماس قبول بیگم
 سلطان دختر برای شاه زاده دانیال با فراوان مال بحضور ارسال
 داشت بشرف قبول در آمد و جمال الدین حسین را برای آوردن

عروس مامور نموده روانه فرمودند *

درین ضمن خبر شورش پادشاهزاده محمد سلیم بعرض رسید - انتظار آمدن دختر عادل شاه نکشیده نظر بردفع فساد سلطنت عروس و ملک نوبتصرف درآمده جنوبی را به شاهزاده دانیال باتالیقی خان خانان سپرده در دکن گذاشته رایت مراجعت بفتح و نصرت طرف اگره برافراشتند *

برارباب خرد پوشیده نماند که ذکر بغي ورزیدن جنت مکانی جهانگیر پادشاه در ایام شاهزادگی محمد قاسم فرشته و دیگر مورخان که هم عهد جنت مکانی بودند در رعایت ملاحظه آن پادشاه باشاره اکتفا نموده مفصل بزبان قلم نداده اند - اما میرزا کامگار مخاطب بغيرت خان برادرزاده حمید الله خان که بتکرور احوال جنت مکانی کمیت خامه بچولان در آورده و نسبت بمعتمد خان در راست نویسی کوتاهی قلم را کسور کار فرموده شمه از ایام بغي نمودن شاهزاده محمد سلیم باحاطه بیان آورده است - مجمل ازان می نگار - که بعده که در سنه هزار و هشت هجری [۱۰۰۸] رایت ظفر اثر عرش آشیانی برای تسخیر دکن برافراشتند پادشاهزاده محمد سلیم را مخاطب به شاهنشاهی ساخته تسلیم ولی عهد فرموده صوبه اجمیر را در تیول آن پادشاهزاده والاهر عطا نموده بمهم استیصال وانی چتور نامزد فرموده راجه مانسنگه خسروپور پادشاهزاده و شاه قلی خان که از امرای کارطلب نامدار بودند با امرای رزم آزمای دیگر در رکاب پادشاهزاده تعیین نموده بعنایت فیل و جواهر و لک اشرفی مفتخر ساخته رخصت

فرمودند - و صوبه بنگاله را که از راجه مانسنگه تغییر نموده بودند بدستور سابق بحال فرموده چنان مقرر فرمودند که راجه خود در خدمت شاهنشاهی بتقدیم خدمت پادشاهی کوشد - و جگت سنگه پسر کلان خود را یا هر کرا مناسب داند به نیابت بنگاله روانه سازد - و بعد رسیدن بحوالی اجمیر خود شاهنشاهی بسیر و شکار آن دیار مشغول گشته فوج دریا موج را برای تنبیه و گوشمال رانای بدسگال روانه فرمودند - و رانا از وصول موکب و دیدن لشکر فیروزی اثر مکن خود را گذاشته چند محال پادشاهی را تاخت و تاراج نمود - چون از هر چهار طرف فوج هامون نورد نبرد آزما باطراف آن تبه کار درآمدند عقل و هوش باخته سراسیمه کار خود گشته بجمال دشوار گذار خود پناه برد - و بهادران یکه تاز داخل ملک او گشته هر جا اثر آبادی یافتند زیر سم اسبان پایمال ساختند - و در گردآوری و اسیری مال و عیال کفار پرداختند - و چندین هزار برده هندو نژاد آن بد مال در تصرف غازیان در آمدند - درین حال خبر شورش و فتنه زمینداران طرف بنگاله و غلبه مفسدان آن ضلع و شکست یافتن نائب راجه مانسنگه بعرض شاهنشاهی رسید - شاهزاده کنکاش قصد توجه بنگاله با امیران همراه درمیان آوردند - بعضی امیران فتنه جو و واقعه طلبان هرزه گو مصلحت دادند که درین وقت که پادشاه بمهم دکن پرداخته اند و مسافت بعید و چند صوبه عقب گذاشته منصوبه عظیم در پیش دارند اگر راجه مانسنگه را برای نسق بنگاله مرخص ساخته خود بمده جوهر غیرت و برش تیغ شجاعت متوجه سمت آگرا شده برگزانت و محال سیر حاصل خالصه و جاگیر داران آن ضلع را

بتصرف خود در آورده بفراهم آوردن خزانه پردازند تردد موقع خواهد بود - بتقاضای ایام شیباب و مصلحت خام احباب راجه مانسنگه را خلعت و اسپی عطا فرموده طرف تعلقه او مرخص ساخته مهم رانا را موقوف داشته عازم آگره گردیدند - همه جا محال پادشاهی و جاگیر داران را بتصرف آورده نزدیک قلعه آگره رسیده شرف نزول فرمودند - قلیچ خان حارس قلعه که در تدبیر و منصوبه مشهور بود از قلعه برآمده مع نذر و پیشکش و اظهار عقیدت و اطاعت و فدویت ملازمت نمود - و آنچه شرط رای صائب بود بکار برده خود را چنان خیر خواه پادشاهزاده را نمود و برهنسائی دفع بد نامی شاهنشاهی پرداخت که هر چند بدخواهان هر دو دولت در مقید ساختن قلیچ خان و تعیین نمودن قلعه دار دیگر بجد شدند شاهزاده بدان مصلحت هم داستان نشده او را خلعت بحال داشتن قلعه داری از طرف خود عطا فرموده بقلعه باز مرخص ساختند - و فرمودند که از هر طرف به بند و بست قلعه پردازد - و مریم مکانی والدۀ ماجده عرش آشیانی که پادشاهزاده را زیاده از فرزند ارجمند خود دوست می داشتند از شنیدن اغوای برهمکاران و بحال ماندن مزاج پادشاه زاده بقصد پند و نصیحت آن زببندۀ سریر و افسراز قلعه برآمدند - شاهنشاهی برهن معنی اطلاع یافته از راه خجالت و ادب بر کشتی نشسته با جمعی از مردم خاص راه اله آباد اختیار نموده لشکر را براه خشکی روانه فرموده ملاحان را بعطای انعام سرگرم کشتی راندن ساختند - و مریم مکانی آزردۀ خاطر گشته بقلعه مراجعت نمودند - و شاهنشاهی باله آباد رسیده همه محال پادشاهی را

بملازمان سرکار خود مع اضافه و خطاب عطا فرمودند - و همه جا حکام خود مقرر و منصوب نمودند - و صوبه بهار را بشیخ جیون کوکه خود با خطاب قطب الدین خان مرحمت فرمودند - و سرکار جونپور بلعل بیگ (۸۳) عنایت فرموده سرکار کالپی را بتم بهادر (۸۴) مرحمت نمودند - و سی لک روپیه نقد از خزانه پادشاهی که موجود بود بتصرف خود در آوردند - چون این خبر از نوشته اخبار نویسان و زبانی منبیهان بعرض عرش آشیانی رسید و در تمام اردو خیمه بخیمه انتشار یافت و زبان زد خاص و عام گردید و متواتر بعرض عالی رسید - درین ضمن خبر انتقال پادشاه زاده دانیال که با عروس جهان بکام دل همبستر نگشته بصد حسرت ازین جهان فانی رحلت نمود نیز بعرض رسید - پادشاه از راه فرط محبت که از ابتدا نسبت بهمه فرزندان بآن ثمر شجر خلافت زیاده داشتند' خصوص از داغ فرزندان دیگر بانواع غم و الم مبتلا گردیده بودند براهنمائی عقل حوصله بردباری کار فرموده گوش بر حرف بر همکاران واقعه طلب و هرزه درایان سرپا مطلب نه نموده از جا در نیامده از راه لطف و شفقت پدرانه فرمان عنایت آمیز نوشته مصحوب محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم که با پادشاه زاده همدرس بود و باهم همبازی بودند روانه نموده زبانی نیز کلمات لطف آمیز و نصیحت مملو از اظهار شفقت و محبت و اشتیاق دیدار و طلب حضور بکمال شفقت

(۸۳) ن - لاله بیگ

(۸۴) ن - یتیم بهادر

و سرور موافق مضمون فرمان ارشاد و پیغام نمودند - بعد رسیدن محمد شریف شرط استقبال و تعظیم بجا آورده فرمان را گرفتند و بمطالعه مضمون قصد احرام حضور و قدمبوس بخاطر آورده با همدان همراز مصلحت بمیان آوردند - آخر از بد مددی و مشورت برهمکاران ظاهر بین جرأت بر اقدام و رفتن حضور نمودند - و محمد شریف را آخر مرخص نساخته نزد خود نگاهداشته وکیل السلطنت خود ساختند - باز که بتازگی حقیقت سلوک آن نوباره گلشن سلطنت بآ محمد شریف بعرض رسید عرش آشیانی باوجود نزدیک اتمام رسیدن مهم دکن که اگر چندگاه دیگر در آن ضلع رایب ظفر اثر می افراشتند اکثر قلاع و بلاد نظام الملکی و عادلشاهی بتسخیر می آمد خان خاندان و شیخ ابو الفضل را در برهانپور گذاشته کوچ بکوچ متوجه دارالخلافه آگره گشتند - از شنیدن توجه عرش آشیانی بآگره زیاده از سابق بفراهم آوردن فوج و ترتیب لشکر پرداخته خواجه عبد الله را خطاب عبد الله خان مع اضافه نمایان عطا فرمودند - همچنان اکثر از نوکران خود را که آثار شجاعت و کار طلبی آنها بود اضافه خطاب و جاگیر عطا نموده برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعده که عرش آشیانی اواخر سنه هزار و ده هجری [۱۰۱۰] در دارالخلافه نزول فرمودند شاهزاده باسی چهل هزار سوار و مصالح کارزار باشتهار ملازمت پدر بزرگوار عنان توجه طرف دارالخلافه معطوف داشتند - و در راه جاگیر بسیاری از امرای حضور بتاراج در آوردند - چون بجایگیر آصف خان رسیده در آتاه شرف نزول فرمودند وکیل آصف خان لعل گران بها فرستاده آصف خان مع عرضه داشت

که باشاره عرش آشیانی فرستاده بود گذراند معینا مبلغی کلی از جاگیر او بوصول آوردند - و بهر هفته بل هر روز خبرهای ناخوش و عرضه داشتهای فتنه افزای اطراف بعرض عرش آشیانی می رسید و امرای حضور که جاگیر در صوبه بهار داشتند خصوص آصف خان نالاش زیاده می نمودند و سخنان هرزه و کلمات فساد افزا بعرض می رساندند - و عرش آشیانی در جواب آنها سواي کلمه لطف آمیز و محبت و شفقت افزا در ماده فرزند ارجمند بر زبان نمی آوردند - بعد از آنکه فریاد از حد در گذشت و خبر قصد کوچ از اٹاوه بعرض رسید خلل عظیم در بند و بست سلطنت بهم رسید و عالمی در رجا و بیم سرگردان کاروبار خود گردید - و عرش آشیانی را خوشوقتی دیدار راحت آثار نور الابصار بوحشت و سوسه چگونگی مآل کار خود و آن سرمایه عمر و زندگانی مبدل گشت - فرمان قضا جریان بدین مضمون بنام آن قرة العین صادر فرمودند که اگرچه اشتیاق دیدار آن فرزند کامگار زیاده ازان ست که بتحریر آرد اما آمدن فرزند بدیدن پدر مشتاق بدین حشمت و شکوه بر خاطر محبت اثر شاق و ناگوار می نماید اگر مطلب از نمودن تجمل و غرض از عرض لشکر و سپاه است مجرای آن فرزند ارجمند بظهور آمد - مناسب آن ست که مردم زیاده را بجایگزین مرخص ساخته بدستور مقرری جریده رسیده دیده رمدیده و دل حرمان کشیده پدر را منور و خورسند سازد - و اگر از هوزه درائی بدخواهان و سواسی و توهمی که ازان اصلا بنسبت آن فرزند سعادت مند در دل مارا نهافته بخاطر رسیده عنان مراجعت

طرف اله آباد معطوف ساخته و سوسه دیگر بالکل بخاطر نیاروده
هرگاه نقش توهّم از دل آن فرزند شسته و رفته گردد بملازمت
شتاید - چون شاهزاده بعد نزول فرمان سرا پا لطف و شفقت بر
مضمون اطلاع یافتند و باقی متروک خاطر گشته بآن شان و دبدبه
بخدمت ولی نعمت رفتن و با آن همه لطف فرزند نوازی که در
چنان حالت از هیچ پادشاهی و هیچ پدری در حق فرزند بظهور
نیامده خلاف حکم بعمل آوردن نشان بی سعادت بی دانسته در اتاوه
توقف نمودند - و عرضداشتی مشتمل بر عذر آنکه مرا بجز اراده
قدم بوسی و آرزوی ملازمت اندیشه دیگر که بر دل و زبان بدگویان
واقع طلب گذشته نبود الحال که چنان حکم رسیده اطاعت امر
نمودن واجب دانسته چند روز از خدمت خداوند و مرشد و قبله
خود جدا ماندن ضرور و لازم گردید - و کوس مراجعت بطرف اله آباد
بلند آوازه ساخت - و دران زودی از روی کمال لطف و رای صائب
و فرزند نوازی برخلاف دیگر سلاطین فرمان عطای صوبه بنگاله و
آسیه بطریق اقطاع و صوبه داری بالاستقلال بنام شاهزاده والا قدر
صادر فرموده برفق و مدارا دران درج نمودند که همه جا مردم خود
را تعیین نموده بضبط و نسق ملک بخاطر جمعی پیرازد - و سوسه و
دغدغه خلاف مرضی از دل بر آرد - شاهزاده شکر آن عنایات و عذر
عدم قبول تعیین مردم خود بحضور معروض داشته سران و جمعیت
از خود جدا نمودن مصلحت کار ندانستند - و در اله آباد چند گاه
توقف فرموده آنچه دستور سلاطین و فرمان روایان می باشد در عطا
نمودن منصب و اضافه و خطاب و نقاره و جاگیر و مقرر نمودن

محالات امرای حضور بعمل می آوردند *

درین اوان خبر روانه شدن شیخ ابو الفضل از دکن بموجب حکم عرش آشیانی بقصد حضور از زبانی منہیان ظاهر گردید - از آنکه از مدت آن شاهزادہ ذوالاقتدار را از بعضی اطوار ناهموار آن صاحب مدار اکراه و ناخوشی تمام در خاطر راه یافته بود - و گاه گاه در خلوت می فرمودند کہ ہردو برادر پدرم را از راه بردہ اند و میدانست کہ بعد رسیدن حضور در مادہ آن سزاوار افسر و تاج طریقہ بد خواہی بظہور خواہد آورد راجہ نرسنگ راو کہ وطن نزدیک گوالیار داشت بشہرت رخصت وطن مرخص فرمودہ خفیہ اشارہ نمودند کہ خود را قبل از رسیدن او رساندہ سر راہ برو گرفتہ بیخبر برو تاختہ در قطع شجر حیات آن دہر پرست کوشد و راجہ موافق ارشاد و حکم بعمل آوردہ بطریق ایلغار بوطن قبل از نزدیک رسیدن او رسیدہ بر قابوی وقت خود را غافل بر سر او رساندہ کار او را ساختہ نام او از صفحہ دہر و جماعہ دہر پرستان برداشت - جنت مکانی در جہانگیر نامہ کہ خود بتحریر سوانح ایام فرمانروائی خویش پرداختہ اند بزبان خامہ دادہ اند کہ چون آن مقتدای ملحدان باعث بدنامی نام نامی عرش آشیانی گشتہ بود کار او را بدان تدبیر ساختم *

القصہ بعد عرض ہر چند در خدمت عرش آشیانی گروانی نمود افسوس زیادہ نمودند - اما در ظاہر تحمل را کار فرمودہ برہنمونی رای عقدہ کشا خدمتہ الزمانی مہد علیا سلیمہ سلطان بیگم را کہ در دانائی و کاردانی و سخن سنجی اسرار آفرین بود

برای تسلی و هدایت و دلجوئی فرزند ارجمند مع فیل خاصه
فتح لشکر نام مشهور و خلعت و جواهر و دیگر تحف روانه ساختند
و پیهم از ارسال انواع اقمشه و ماکولات و ملبوسات بطریق هدیه آن
نور حدقه سلطنت را یاد و شاد می فرمودند و بمرهم لطف و
عنایت و دوائی اقسام تدبیر دل رسیده فرزند را حکیمانه تدوی
می نمودند - چون بیگم نزدیک رسید آن دره التاج بکوکبه و دبدبه
تمام بر آمده آداب فرزندی بجا آورد - و بیگم به پیغام التیام آمیز و
افسانه و افسون محبت انگیز از زبان پادشاه بنوازش خطا بخشی
و جرم پوشی امیدوار ساخته زنگ کدورت و سواس از دل پیر هراس
آن سلطنت اساس بصیقل پند و وعظ زدودند - و آن نیر سپهر جاه
را با خود گرفته عازم حضور گشتند - از تکلیف شاه زاده والا مقام قرار
چنان دادند که روز ملازمت حضرت مریم مکانی جدّه ماجده
باتفاق خدیجه الزمانی سلیمه سلطان بیگم که دستگیری هر دو جدّه
و مادر مهربان عذر خواه عصیان و جرائم باشد در پای عرش
آشیانی اندازند - و در باب عفو تقصیرات که عرضه داشت نمودند درجه
پذیرائی یافت - و بعد رسیدن نزدیک دار الخلافت حضرت مریم
مکانی والدّه عرش آشیانی یک منزل رفته آن گوهر درج صاحبقرانی
را تنگ در آغوس شفقت گرفته بهزاران اعزاز برفاقت مهد علیا
بخانه خود آوردند - و بعد آن عرش آشیانی همانجا تشریف بردند
و جدّه ماجده برخاسته برفاقت خدیجه الزمانی سر شاهزاده والا
گهر عالیقدر بر قدم مبارک پدر بزرگوار انداختند - پادشاه بکمال لطف
و شفقت سر فرزند عزیز تر از دل و جان را برداشته تا مدت در بغل

گرفته دیده هجران دیده را از دیدار فرزند روشن ساختند - و رقت زیاده نمودند - از جمله پیشکش و نثار هزار مهر و هفت فیل قبول فرمودند و بعطای فیل و اقسام جواهر و مرصع آلات معزز ساختند - و دستار از فرق مبارک برداشته بر سر فرزند جگر پیوند گذاشته فرق اعتبار آن نور دیده را بر آسمان برین رساندند - و از سرنوید و لی عهدهی بالاستقلال نمودن را سامعه افروز عالمیان ساخته حکم بلند نمودن آواز شادیانه فرموده از صدای کوس عشرت افزا گوش بر همکاران منافق و هوا خواهان موافق پر ساختند - و بعد جشن و بزم بهجت افروز بانقضای چند روز مهم رانا بدستور سابق بنام آن زبدۀ دودمان سلطنت مقرر فرمودند - و روز دهم مرخص نموده جمعی از امرای نامدار تعیین کردند - بعده که در فتح پور نزول واقع شد برای رسیدن خزانه و لشکری که همراه حکم شده بود چند روز مقام ضرور گردید و از تغافل متصدیان در سرانجام مطالب تاخیر روز داد و این معنی باز از سرنو ماده برهم خوردن مزاج و آشفتگی خاطر آن درۀ التاج گشت - و بخدمت بادشاه معروض داشتند که هرگاه متصدیان سرکار در سروراه نمودن و سرانجام دادن مصالح ضروری مهم تکامل ورزیدند و این مرید که حکم آن مرشد و قبله را بجای حکم خدا میداند بموجب فرموده برآمده چند روز در انتظار بگذراند و اثری از سرانجام دام و درم بر روی کار نیامد تقصیر غلام چیست - و بتحقیق فدوی عقیدت آئین رسید که مکرر بسماجت درخواست مطالب ضروری و شکوۀ متصدیان دولت مدار و کار پردازان کفایت شعار بمیان آوردن خود را سبک و بی اعتبار ساختن و بر سر چاه زبان هرزه در ایوان انداختن

است - و بر عالمي ظاهر و هویدا است که مهم رانا بآن وسعت ملک و جبال قلب بدون زر و لشکر و سرانجام توپخانه خاطرخواه که در چهار طرف ماوای او محاصره نمایند صورت گرفتن متعذر - و هر بار سماجت و لجاجت بکار بردن باعث ملال خاطر اشرف و خفت خود گردیدنست لهذا اراده و التماس دارد که این مرید را چندگاه بجاگیر مرخص فرمایند که در آنجا رفته بمصالح و سرانجام فراهم آوردن آن کوشیده بخاطر جمع در تقدیم خدمت ماموره پردازد - بعد عرض بخت النساء بیگم عمه شاهزاده بلند اقبال را با یک دو امیر محرم مامور فرمودند که رفته بتسلی آن دره التاج پردازد - فائده مرتب نشد - و هر چند آن حجله نشین سراق جاه و جلال در دلاسا و فهمانیدن برادر زاد بهانه جو کوشید بجای نرسید - ناچار آن پادشاه افلاطون منش نظر بر پاس خاطر آن گوهر بحر سلطنت طوعا و کرها برفتن اله آباد مرخص ساختند و از فتح پور کوچ نموده کوچ بکوچ بکوکبه و شان خسروانه متوجه اله آباد شدند - هر چند بعضی هواخواهان ظاهر بین مصلحت خام عدم تقاضای وقت بمیان آوردند عرش آشیانی گوش بحرف برهمکاران نداده بلکه از راه اظهار کمال عنایات و شفقت موافق ایام زمستان و تقاضای سال برای آن تازه نهال گلشن عزو ناز نیمه آستین پوست روباه سفید که خالی از ندرت و تحفگی نبود با تحف دیگر پیهم برای دفع توهم شاهزاده جوان بخت روانه فرمودند - در جواب عرضداشت متضمن بر شکر عنایات عطیه مرشد و قبا به نوشتند - و بعد رسیدن بسرحد اله آباد بهمان رویه سابق بتغییر نمودن جاگیرداران عمده حضور پرداختند -

و فتنه جو بیان واقعه طلب در عرض رساندن و شعله افروزی هنگامه
فساد تقصیر نمی نمودند - و پادشاه شنیده ناشنیده می انگاشتند -
و عبد الله خان که نواخته و پیدش آورد شاهزاده والا نژاد بود چون
گاه گاه در خلوت کلمات نصیحت آمیز بزرگان از راه عقیدت خاص
می آورد مفید نمی افتاد - وقت یافته برخاسته بخدمت پادشاه
روانه گردید - در همین آوان چون والده خسرو که همشیره راجه مانسنگه
می شد سودای مزاج بهم رسانده بود و از اداهای خارج و اطوار ناهموار
خسرو ناخلف که سه سال از شاهزاده عالی نژاد بلند اقبال محمد
خرم کلان بود و نظر بر عنایات و توجهات جد بزرگوار و پدر نامدار
که نسبت بخسرو در حق آن غرغ جابه و جلال زیاده مبذول میگردید
از راه حسد برخود هموار نمی توانست بود و در خدمت پدر
گستاخانه و بی ادبانه سلوک می نمود - و عند الفرصت بخدمت
جد بزرگوار طریقه غمازی از طرف شاهنشاهی بکار برده شعله افروزی
عذاب می نمود و مادر او در منع آن می کوشید و فائده نمی بخشید
علاوه مرض سودا گردیده بود - درین آوان روزی خود را از غصه اطوار
آن فرزند بد عاقبت از افیون مسموم ساخت - و برخاسته رفتن
عبد الله خان و واقعه والده خسرو معا بعرض شاهزاده نامدار رسید
و باعث الم خاطر گردید - و در همان ایام کدورت اثر یکی از واقعه نگاران
حضور شاهزاده را با یکی از خاصان امرود که خالی از وجاهت
هم نبود و منظور نظر عالی بود تعلق سرشار روداد او را از راه
برده با خود گرفته بطریق فرار راه دکهن اختیار نمود - بعد عرض مردم
برای گرفته آوردن هر دو تبه کار تعیین گردیدند از چهار پنج منزلی

مقید ساخته آوردند - فرمودند که هر دو را رو بروی شاهزاده پوست بکشند
 ازین ماجرا در حالت بعرض عرش آشپزانی رسید - علاوه اینکه هر روز از
 زبانی جاگیر داران آن نواح نالش تعدی شاه زاده معروض میگردد
 بغایت بخاطر پادشاه که اصلا طبع مبارک بر چنان سیاست
 و ظلم راضی نبود نهایت گرانی نمود و فرمودند سبحان الله ما هرگز
 بپوست کردن گوسفند مذبح بخضور خود راضی نشدیم نمیدانیم فرزنده
 ما بدین مرتبه سختی قلب از چه راه بهمرساند - درین ضمن واسوختههای
 بیداد تاراج و تغییر نمودن جاگیر بعرض رسانند که در عالم افراط
 شراب خانه خراب که افیون با او ضم ساخته اند و مداومت می
 نمایند چنین افعال از فتائیم آنست و در وقت حکم احدی را مجال و
 یارای عرض نمی باشد بعده بخاطر عاطر خطور نمود که خود بدولت
 متوجه اله آباد گشته فرزند دلبنده خود را بوسیله پند و دلجوئی
 باعزاز همراه گرفته بیارند بدین قصد در سنه هزار و دوازده [۱۰۱۲]
 از دارالخلافه اکبر آباد برآمده برکشتی سوار شدند - از اتفاقات کشتی
 بالایی تبه ریگ آمده نشست چند آنکه ملاحان تردد و سعی نمودند
 فائده نداد تا آنکه کشتی دیگر آوردند و بران راکب گشته در منزل
 پیش خانه تشریف آورده نزول فرمودند و این معنی نزد اهل
 شگون میمون نمود و در همان شب و روز دیگر تا هشت نه بهر بمرتبه
 باران بشدت نازل گردید که خیمهای نصب شده بر روی آب حباب وار
 نمودار گشتند و سواي خیمهای دولتخانه و پیشخانه امرا دیگر
 هیچ جا در خور و کلان استوار نماند و جمعی که از شهر بر نیامده
 بودند قادر بر آمدن نگردیدند - درین ضمن خبر رو بشدت آوردن مرض

مریم مکانی که از چندگاه بعارضه جسمانی مبتلا بودند و اخبار ناملائم شاهزاده نامدار علاوه مکروه روحانی گشته بود و راضی بحرکت پادشاه بآن صوب نبودند بعرض رسید - اول تمارض دانسته شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که در استرضای جد بزرگوار و همواری دفع بدنامی پدر ذوالافتدار همواره می کوشید مامور فرمودند که نزد جدۀ ماجده رفته بعد حصول سعادت عیادت بر احوال کم و زیاد گردیدن مرض واقعی مطلع گردیده آمده بعرض رساند - سلطان خرم بخدمت مریم مکانی رفته بعد دریافت احوال موافق مرضی جدۀ مکرمه آمده بعرض رساند که اگر خواهند ثواب دیدار واپسین دریابند و خوشنودی حضرت مریم مکانی حاصل نمایند صلاح نیک عاقبتی دارین درین است که بر سر بالین آن سرمایه سعادت هر دو جهان حاضر شوند - عرش آشیانی بقصد طواف کعبه مرادات مراجعت فرمودند و دیدار دم آخرین والدۀ ماجده دریافتند - و همان روز واقعه مغفورۀ مرحومه شد - ملول خاطر گشته سر و ریش و بروت تراشیده تغییر لباس داده دو روز در ماتم مانده روز سوم تبدیل رخت نمودند - و امرائی که در ریش تراشی و تغییر لباس رفاقت نموده بودند بهمۀ خلعت عنایت فرمودند - بعده که این خبر ملال اثر بشاهزاده سلیم رسید از شنیدن خبر هولناک و قصد پدر و غم واقعه جدۀ که برای ولی نعمت علاوه الم جدائی آن نور دیده گردیده برافروخته هدایت از لای بازاده و شهرت پرستۀ جدۀ و التماس عفو جرائم متوجه حضور شدند - بعد رسیدن بخدمت پدر عالیقدر و حصول سعادت قدمبوس عرش آشیانی فرزند دلبد بجان پیوند را در

آغوش شفقت گرفته رقت بسیار نمودند - و الماس قیمت لك
 روپيه با پيشكشهاي ديگر قبول افتاده دست شاهزاده گرفته متوجه
 حرم سرا شده كلمات عذاب شفقت آميز بميان آوردند - و فرمودند
 كه از افراط باده پيمائي و اثر رهنموني همراهان بد عاقبت خلل
 در دماغ و مزاج شما راه يافته بهتر آنست كه چند گاه در خلوت
 خانه بآرام بسر برند تا حكما بعلاج مزاج برهم خورده آن فرزند
 پروزند - بعد منزوي فرمودن والد ها و همشيرها آمده بصيقل
 دلبري و پند و نصائح مشفقانه و اميدوار زود مطلق العنان گردانيدن
 زنگ ملال آن شاهزاده ذوالاقبال ميزدودند - تا آنكه باز شفقت پدري
 و شفاعت و كفالت والده ماجده باعث زود بر آمدن بذروه اوج
 جاه و جلال از هاله كدورت انزوا گرديد - و روز بروز بر عنايات و الطاف
 بالمشافهه و غائبانه افزوده غبار ملال از چهره حال فرزند كامگار پاك
 نمودند - و خاطر وحشت گرفته و دل رميده بي آرام جگر گوشه را
 بتداوي انواع تدبير حكيمانه باصلاح آوردند - روزي بحسب التماس
 و آنزوي سلاطين نامدار قرار جنگ فيلان عفریت نژاد بميان آمد -
 شاه زاده محمد سليم كه بعد ولي عهدی ملقب به شاهنشاهی گشته
 بود قبلي داشت گران بار نام كه در نمو و تنومندي و جنگ ضرب
 المثل شده بود و خسرو را نيز فيل كوه بيكر آبروپ نام قوي هيكل
 بود كه در روز مقابله خصم و معركه جنگ هم سذك او هيچ فيل
 نمی توانست شد فرمودند كه آن هر دو فيل كوه شكوه را با هم در
 جنگ اندازند - و رن تهمين نام فيل خاصه سركار را كه از فيلان نامي
 گفته ميشد و هيچ فيل هم نبود او نمی شد مقرر كردند كه هر

فیللی که اثر مغلوب گردیدن او ظاهر شود کومک او نماید - و این فیل کومکی و چرخي و لوهه لنگر وضع کرده و اختراع محمد اکبر پادشاه است - وقت رو برو بر آمدن فیلان خود در جهروکه نشسته سلطان خرم را که بسبب برداشتن بفرزندی و مشاهده کمال شعور و عقل خدا داد از صغرس کمتر از خود جدا می نمودند نزد خویش جا دادند و شاهنشاهی شاهزاده سلیم و خسرو اذن خواسته برای تماشای فیلان بر اسپان باد پیمای برق کردار سوار شده استافند چون فیلان گردون شکوه کوه پیکر بحرکت آمده آهنگ جنگ نمودند در نظر تماشاگران از جنبش هر دو کوه آسمان شکوه زمین به تزلزل در آمد *

دو کوه آهنگی از جای جنبید * زمین گفتی ز سرتاپای لرزید بعده از چند کله که بر همدیگر زدند اثر غلبه فیل شاهنشاهی ظاهر گردید فیلبان پادشاهی فیل خاصه رن تهمن را بموجب ضابطه مقرری خواست بمدد فیل خسرو رساند جمعی از نوکران هوا خواه هرزه خوانان و شاگرد پیشه فیل خانه شاهنشاهی آواز ممانعت بلند کرده شروع بزدن سنگ و کلوخ طرف فیلبان پادشاهی نمودند و سنگی بر پیشانی فیلبان رسید و قطرات خون بر پیشانی او ظاهر گردید خسرو بدمال که مدام در بدخواهی پدر میکوشید بانفاق و اشاره فتنه جویان بدسگال از میان آن همه کثرت هجوم و ازدحام عام خود را بخدمت عرش آشیانی رسانده زبان بشکوه بیمزه فساد آمیز گستاخی مردم پدر نسبت فیلان پادشاهی کشود و گله زیاده نمود و مجروح گردیدن مهات پادشاه را بآب و تاب شاهد مقال

خود ساخت - عرش آشیانی که اثر خون نیز از دور مشاهده نموده بودند برهم خاطر گشته سلطان خرم را نزد شاهزاده محمد سلیم فرستادند و فرمودند نزد شاه بهائی خود رفته بگویند که شاه بابا می فرماید که هر دو فیل و فیلبانان از شما اند این همه طرفداری جانور برپاس ادب ما و آدم سرکار رجحان دادن از چه راه است - شاه زاده بلند اقبال بخدمت پدر عالیقدر رفته پیغام جد والا مقام و کلمات التیام آمیز بآئین خردمندان گزارش نمود - و شاهنشاهی نیز در جواب بآداب تمام عذر خواسته باظهار قسم سر مبارک گفتند که مرا این ادای پوچ خبر نبود و راضی برین جرأت بیجای آنها نبودم - شاه زاده خرم به بشاشت و خرمی و شگفته رؤی تمام بخدمت جد والا مقام رفته در دفع ماده ملال فساد انگیز کوشیده باصلاح گفت و گو از طرف پدر عالیقدر و از جانب خود بی تقصیری شاهنشاهی را بوزبان عذر بیان بعرض رساندند *

درین ایام از واقعه دکهین معروض گردید که شاه زاده دانیال که تازه نهال جویبار سلطنت بود زیاده از یک سال با عروس عیش و کامرانی که تازه بعقد در آورده بود هم آغوش نبوده از مصر صرباک اجل بروضه جاودانی شتافت عرش آشیانی را از شنیدن این حادثه جانکه ناگاه و واقعه غم فزای ناگهانی که در اندک ایام چنان دو سرو روان گلشن جهانبانی از پا در آمدند و در عین شباب و جوانی ازین دار فانی بصد حسرت و ناکامی رخت هستی بر بستند غم و الم زیاد رو داد و عارضه جسمانی علاوه آلام روحانی گردید و روز بروز بر شدت حرارت تب و مرض سرگ که انبیا و اولیا و شاه و گدا ازان ناگزیرند

می افزود و معالجات سود نمی بخشید تا اثر زوال آفتاب حیات
 هویدا گردید - چون خسرو که دخترخان اعظم کوکلتاش باو منسوب بود
 و همشیره زاده راجه مان سنگه می شد و هر دو امیر که صاحب
 قوچ بودند مربی او گفته می شدند بخیال محال باطل آنکه چون
 شاهنشاهی شاه زاده سلیم چند روز پا از جاده اطاعت بیرون گذاشته
 طریقه بغی اختیار نموده بود خسرو را باسلطنت باید برداشت و
 وارث تاج و تخت را بدست آورده مکحول و محبوس باید ساخت -
 افتادند - چون جمعیت شاهنشاهی دران روزها طرف احمد آباد و
 دیگر اقطاع متفرق گشته بودند نظر برینکه هر دو مدعی دولت از
 اعظم امرا و ارباب حل عقد امور جهان ستانی بودند از راه احتیاط
 و تقاضای وقت شاهزاده ولی عهد از بیمار داری و خدمتگاری پدر
 والا قدر دست کشیده ترک آمد و شد نموده بیرون قلعه در حوبلی خود
 خانه نشین شدند و در همه باب شرط هوشیاری در دفع شر اعدا بکار
 می بردند - و شاهزاده خرم با دل قوی کمر خدمتگاری جد والا مقام
 بسته اصلا از کید بد اندیشان نفاق کیش و سواس بخاطر راه نمیداد -
 و شاهنشاهی از راه مهر پدری درین ماده دغدغه تمام بخاطر آورده
 بفرزند دلبد پیغام میدادند که بردن آن نور حدقه میان اهل نفاق
 خلاف رای صائب است - صلاح حال درین است که خود را ازان
 بحر خطر بکنار کشیده نزد این جانب رساند - آن نو نهال حدیقه
 جهانبنانی در جواب پیام میدادند که تا دم واپسین از پرستاری و
 تیمار داری جد بزرگوار دست نخواهم برداشت تا آنکه والده ماجده
 سلطان خرم برای فهمانیدن و بر آوردن فرزند کامگار ازان تهلهک رفته

از طرف پدر عالیقدر و خود هر چند ترغیب برآمدن از قلعه نمود
و الحاح و مبالغه بسیار بدستوری که مادران را مهر در حق فرزندان
می باشد فرمود موثر نیفتاد - و بخدمت والدین جواب صریح داد
که تا اثر حیات شاه بابا باقی است دست از قدم جد والا قدر
برنخواهم داشت - آن حجله نشین پرده عصمت ناچار فرزند را در
کنف حافظ حقیقی گذاشته مراجعت نمود - و آخر ظاهر شد که بر
نیامدن شاهزاده بلند اقبال از قلعه محض حکمت الهی بود چا
که کسان خان اعظم و مانسنگه مسامح و مکمل بطریق جاسوس متفرق
بر سردراز های قلعه انتظار برآمدن نو نهال سلطنت می کشیدند
که هروجه بدست آرند - تا آنکه مرتضی خان بخاری که بخشی پادشاه
و از خیر اندیشان شاهنشاهی بود امرای بسیار باو گرویدگی داشتند
با جمعی از دلاور پیشگان بمدد رفاقت آن شاه زاده وای عهد کمر
بستند - و میان فوکران خان اعظم نیز تفرقه اختلاف و نفاق افتاد و
طرف داری آن طرف منجر بر راجه مانسنگه گردید - و خسرو بدمال
که از ابتدا با پدر نزاع ورزیده گستاخانه سلوک می نمود لغایت
آنروز هزار روپیه یومیه که سال سه لک و شصت هزار روپیه باشد
می یافت - و لشکر خانگی که مصالح آن فکر قاسد او تواند شد
نداشت و بعضی بندهای خیر خواه صلاح دولت درین دانستند که
راجه مانسنگه را به پیغامهایی وعده و وعید فهمانیده فی الحال صوبه
داری بنگاله بدستور سابق بر او مقرر و مسلم داشته همان روز خلعت
داده رخصت نمودند - و شاهنشاهی بعد خاطر جمعی از شر اعدا
روزی که شب دیگر آن روز وداع عرش آشیانی بود بقلعه آمده

در حالت احتضار پدر بزرگوار سعادت همدمی دم واپسین دریافتند -
و بر سر دروازه‌های قلعه و مداخل و مخارج شهر مردم معتمد خود
تعیین نمودند - و شاه زاده خرم را که چهارده سال از عمر شریف آن
فونیهال سلطنت در گلشن جهانبانی نشو و نما پذیرفته بود از طرف
استقلال و ثبات قدم در خدمتگاری جد والا قدر آفرین گفتند - در نیم
شب چهارشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری
روح پر فتوح عرش آشیانی از قفس تنگ فزای عالم فانی
بدار القرار پرواز نمود *

جهان چیست بگذر ز نیرنگ او * رهائی بچنگ آر از چنگ او
مقیمي نه بیند درین باغ کس * تماشا کند هر یکی یک نفس
پنجاه و یک سال و دو ماه سلطنت نمود *

پادشاهی بود با داد و عدل در کمال هوشیاری و تهوری فتح
نصیب که چندین بار با صد دوسد سوار بطریق یلغار چنانچه
بنگارش آمده مسافت بعیده را طی نموده بر صف بیست هزار
وسی هزار (۸۵) زده فتح یافته و دانائی و حوصله و بردباری
ازان معلوم می توان نمود که با چنان فرزند تند مزاج بعد بغی
ورزیدن چنین سلوکهای با تدبیر بکار برد که مکرر مرغ رسید
قفس شکسته را باز بی تردید لشکر کشی و آدم کشی بدام
خود آورد - و باوجود از میزایان بنی اعمام آن همه شوخی و نمک
حرامی در بغی ورزیدن بظهور آمد باز طریقه جلالت را کار

نفرموده شفقت صله رحم از دست نداد - و از مفاتیح شمشیر آن گیتی ستان که بر قلعه‌های آسمان رفعت هندوستان صدای اذان بگوش پیروان دین رسیده - و اکثر بلاد شرقی و جنوبی و شمالی و صوبه صالو و احمد آباد و کشمیر و غیره از ترددات نمایان او که از صدیکی باحاطه تحریر آمده مفتوح گشته و بتسخیر در آمده - و راجه‌های سرکش و رایه‌های خود رای چطور و جوده پور را در ربه بندگان و اطاعت خود در آورده مطیع و منقاد ساخته - و چندین افغانان جهالت کیش بداندیش که بدعوی ارث ملک ماده فتنه و فساد گشته از هر طرف علم سرکشی بر افراشته بودند و دم استقلال میزدند همه را بزور بانوی اقبال بخاک ادبار افکنده خرمن هستی شان را بباد فنا در داد - و از جمله بناهای عالی که در بلاد هندوستان یادگار گذاشته یکی قلعه اکبر آباد است که با عمارات و باغات دیگر آن شهر را از سر نو رونق بخشیده - دویم قلعه اله آباد که با گردون ابد بنیاد هم اساس است - دیگر مسجد عالی فتحپور است که عمارت‌های دیگر بنا گذاشته است - و در تمام سواد اعظم هندوستان عمارات عالی و لباس‌های فاخره و منازل خوش و بساتین دلکش و دیگر مایحتاج لذت زندگانی در عهد آن واضع آئین دولت و بانی نسق سلطنت رواج گرفت - و چندان مردم صاحب کمال و مستعد از شعرا و فضلا و حکمای ذو فنون از ترک و تاجیک و عرب و عجم بآوازه وسعت خلق و کرم و صیت غریب نوازی و هنر پروری آن خسرو انجم حشم در پای تخت هندوستان فراهم آمده بودند که در هیچ وقتی از واقعات پادشاهان سلف هند شنیده نشد *

نظام الدین هروی که در جرگه بخشیان محمد اکبر پادشاه در آمده بود تاریخی مشتمل بر ذکر تعداد سلاطین بیست و یک صوبه دکن تالیف نموده مسمی بتاریخ نظامی ساخته - دران تا سنه سی و هفت بذکر محمد اکبر پرداخته - اکثر در ذکر سلاطین دکن کلام او محل اعتماد را نشاید - و سواي قول محمد قاسم فرشته هیچ مورخی بذکر سلاطین دکن نپرداخته که در صحت کلام اعتبار داشته باشد - اما چون نظام الدین عمر در رکاب و بندگی محمد اکبر پادشاه صرف نموده قول او در ذکر سوانح سلطنت عرش آشیانی اعتبار تمام دارد - آنچه بتعداد امرای پنجهزاری که معراج دولت آن عهد بود پرداخته تا سال سی و هشت دوازده نفر بشمار آورده چنانچه بتفصیل ذیل بنگارش می آید *

[۱] اول میرزا شاه رخ بن میرزا ابراهیم که از بنی اعمام

پادشاه میشد *

[۲] دوم میرزا رستم قندهاری که از جمله برادران پادشاه صفوی

ایران می شود بسبب مخالفت برادر و تسلط ازبکان در قندهار استقامت نتوانست ورزید و رو بدین درگاه عالم پناه آورده در جرگه امرای پنجهزاری منسلک گردید *

[۳] سوم بیرم خان وکیل السلطنت مخاطب بخان خانان

و عمو جان گردیده باز مغضوب گشته بدرجه شهادت رسید *

[۴] چهارم سعید خان برادرزاده جهانگیر قالی خان *

[۵] پنجم خان جهان خواهرزاده بیرم خان *

[۶] ششم امین خان کوا *

[۷] هفتم شجاع خان *

[۸] هشتم رسول خان که اول نوکر بیرم خان بود بعده در جرگه

بندهای پادشاهی در آمده بدین پایه ارجمندی یافت •

[۹] نهم شهاب الدین احمد خان •

[۱۰] دهم مهدی قاسم خان •

[۱۱] یازدهم راجه بهگوان داس ولد بهارمل •

[۱۲] دوازدهم راجه مان سنگه که صبیغه او بجهانگیر منسوب

گردیده بود *

سوی امرای چهار هزار که تعداد آن چهارده پانزده می رسید
عبد المجید آصف خان را که ابتدا داخل اهل قلم بود اگرچه
بلا قید منصب در جرگه امرای عظام نوشته اما صاحب بیست
هزار سوار بزبان قلم داده - دیگر شیخ ابوالفضل و شیخ فیضی که
از مستعدان نادر العصر آن عهد بودند و سکندر خان از بک
و عبد الله خان از بک و محمد مراد خان و شاه بداغ خان و مظفر
خان که بنای وزارت رسید و پیر محمد خان را که اول نوکر بیرم
خان بود بعده در زمره امرای مقرب در آمد بلا قید مراتب
و منصب از جمله امرای کبار و مقربان گستاخ بتعداد در آورده -
و راجه بیربل هر چند پایه او از دو هزار تجارز نمود اما از آنکه
در لطیفه گوئی و عقل و فراست و حاضر جوابی و موزنی طبع
نسبت بر شعرا و مستعدان هند گوی سبقت می ربود بمرتبه
در دل بادشاه جای گرفته بود که در ماه و سال لکها از نقد و جواهر
در وجه انعام بدو رعایت می فرمودند - و همه امرای دور و نزدیک

از ارسال تحف و هدایای گران بها باو سلوک مرعی می داشتند -
و تا حرم سرا در خلوت و وقت آرام در خلوتخانه راه داشت و از
امرای باره که در عهد محمد اکبر بادشاه بامارت رسیدند سید محمود
خان است که به پایۀ چهار هزار پی رسید و سید احمد برادر او
بمنصب سه هزار پی سرفرازی یافت *

اگر خواهد بذکر اولیا و مشایخ واصل بالله و فضلا و مستعدان
و شاعران ایران و توران که در آن عهد از شهرت کمال دوستی و گنج
بخشی آن پادشاه دریا دل جمع آمده بودند پردازد نسخه علحده
مرتب گردد اما بتذکار اسم بعضی از مشایخ و صاحب کمال
و شعرای مشهور می پردازد *

حضرت شیخ سلیم سیکری قدس الله سره که از مشایخ صاحب
ریاضت آن وقت بود کرامات و خوارق بسیار پادشاه مشاهده
نموده بودند مدت در مکه معظمه و مدینه منوره بسر برد بیست
و چهار حج گزارده اکثر ملجای دردمندان و مستمندان محتاج بوده -
ذکر سپردن والدۀ ماجده جهانگیر بعد ظاهر شدن اثر حمل که ثمر
شجر دعای شیخ بود در خدمت و خانۀ آن برگزیده حضرت حق
سابق مجمل بزبان قلم جاری گشته باز بتقریب باحاطۀ بیان خواهد
در آمد - چنانچه اسم پادشاهزاده محمد سلیم تیمنا بهم اسمی شیخ
گذاشته شده و شهر فتح پور بسبب ارادت پادشاه در خدمت شیخ
آباد گشته - در سنه نهصد و هفتاد و نه [۹۷۹] برحمت حق

پیوست *

شیخ عبد الحق دهلوی از افضل الفضلائی آن عهد و از

محمد ثانی مشهور بود بکعبه الله رفته بعد ادای حج واجب مدت مدید محض برای تحقیق صحت احادیث دران مکان بسر برده مد کتاب از همه علوم عقلی و نقلی تالیف فرموده خصوص شرح مشکوٰۃ و تاریخ مدینه که دران ذکر حضرت ائمه طاهرین و ظلم و تعدی مخالفین باظهار کمال حسن عقیدت نموده و تکمیل الایمان که مشتمل است بر ذکر عقائد از تالیفهای مشهور آن واصل بالله زیاده از صد سال مرحله عمر طی نموده تا اواخر عهد جهانگیر پادشاه بود - در صلاح و تقوی که لازمه علم با عمل است ممتاز بوده در ادای فرض و سنن تا دم واپسین دقیقه فرو گذاشت نذمود گویند بعد مراجعت از کعبه الله اکثر بر زبان صداقت بیان او جاری میگردد که تا به بیت الله رفته مدتی مقیم گشته صرف اوقات برای تحقیقات احادیث نمودم ندانستم که بیشتر احادیث مشهور وضعی است - مقبره ایشان در دهلی نزدیک مزار حضرت خواجه قطب الدین واقع شده •

دیگر از واصلان حضرت خواجه باقی بالله دران عهد از مقتدای زمان بوده صفات ذاتی و کسبی و خوارق ایشان زیاده از ان است که بزبان قلم داده شود - اکثر درانزوا گذرانده با مخلوق کم میجو شیدند و از اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام داشتند نزدیک هتة شاه جهان آباد متصل قدم حضرت رسول که سابق درانجا آبادی نبود خانقاه همانجا بود آسوده اند •

ملا عبد الله سلطان پوری که از فضایی مشهور بود بخطاب مخدوم الملکی در لباس سرخ پوشی میان دیگر مشایخ امتیاز یافته

در فراهم آوردن مال دنیا کار او بجائی رسید که بعد واقعه او سه کروڑ روپيه نقد سواي املاک و اقسام جنس از خانه او برآمد *

الحال بذکر شعراي آن عهد زبان قلم را شاداب می سازد *

عرفي شیرازي آن قدر طبع رسا داشت که در شروع ایام شباب از تحصیل علم و درس اکثر کتب متداوله فارغ شده قبل از آنکه بحد تکلیف شرعي رسد اشعار رنگین و قصیدهای برجسته میگفت تا آنکه ابنای زمان برو حسد بردند و در پی خفت او شدند لهذا ترک وطن مالوف نموده عازم هندوستان گردیده سعادت ملازمت پادشاه حاصل نمود و در اندک مدت چنان مقرب و معزز گردید که آنچه مشهور است فیضی و ابو الفضل در عالم هم چشמי حسد برده او را مسموم ساختند از جمله اشعار او که در حمد گفته * بیت *

ای نه فلک زخوشه صنع تو دانم * در قصر کبریای تو عرش آشیانم
در تنگنای کوچه شهر جلال تو * وسعت گه زمانه کمین گاه خانم
نه توسن سپهر سراسیمه در درت * تا حکمت گرفته بکف تازیانم
ذات تو قادر است بایجاد هر محال * الا بآفریدن چون خود یگانم

شیخ مبارک ناگوری و هر دو فرزند ارشد او که از صاحب کمالن آن عهد بودند ذکر آنها مکرر بزبان قلم جاری گشته خصوص فیضی که خطاب ملک الشعرا یافته بود در اکثر علم کتاب تالیف نموده و تفسیر کلام الله بی نقط نوشته و در اخلاق هم نسخه بی نقط یادگار گذاشته از اشعار اوست *

* بیت *

نظر فیض چو بر خاک نشینان نگنم

مور را مغز سلیمان رسد از حشمت ما

میر فتح الله شیرازی از وطن بخدمت پادشاه رسیده بسبب
رشد کمالات صوری و معنوی کار او بجائی رسید که بتنقیح معاملات
دیوانی مامور گردیده از جمله مشاهیر گشت *

ملا عراقی مشهدی از مستعدان و شعرای مشهور گفته میشود
قریب یک لک و بیست هزار بیت مثنوی دارد از جمله اشعار
اوست *

شوری شد و از خواب عدم دیده کشودیم
دیدیم که باقی است شب فتنه غنودیم
قاسم کاهی که صد و بیست سال عمر بود این بیت از جمله
دیوان مشهور اوست *

چون سایه همزهیم به رسو روان شوی * باشد که رفته رفته بکار آشنای شوی
خواجه حسن هروی که از صاحب کمالان و مقربان پادشاه بود
از زاده طبع اوست *

محبتی که مرا با تو هست میخواهم
همین تو دانی و من دانم و خدا داند
سید محمد جامه باف از سادات ستوده صفات و صاحب طبع
بود در رباعی شهرت داشت *

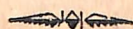
* رباعی *
آن روز که آتش محبت افروخت
عاشق روش سوز ز معشوق آموخت
از جانب دوست سرزد این سوز و گداز
تا در نگرفت شمع پروانه نسوخت

سنه ۱۰۱۶ (۲۴۳) محمد اکبر پادشاه

میر حیدر معنائی در فن شعر و تاریخ موشگافی مینمود از
جمله اشعار اوست * رباعی *

زاهد نکند گنه که قهاری تو * ما غرق گناهیم که غفاری تو
او قهارت خواند و ما غفارت * یارب بکدام نام خوشداری تو

در وقت وفات محمد اکبر پادشاه زیاده از پنجم هزار فیل که گاه قریب
شش هزار میرسید در فیل خانه او موجود بود و دوازده هزار اسب
در طویله و هزار یوز در چپته خانه داشت اما گویند هر چند
خواست هزار چپته شود میسر نمی آمد یک دو یوز را
آفت میرسید. و بعد وفات او که عرض خزانه گرفتند ده کرور روپیه را
اشرفی یازده ماشه و سیزده ماشه و چهارده ماشه سوای اشرفیهای
کلان که از صد توله تا پانصد توله هزار اشرفی در خزانه موجود بود
و دو صد و هفتاد و دو من طلای غیر مسکوک و سه صد و هفتاد من
نقره و یک من جواهر خامه که قیمت آن از سه کرور روپیه تجاوز
نموده بود برآمد. دالک میوزة جایجا نشانندن تصرف اوست *

ذکر سلطنت جنت مکانی ابوالمظفر نور الدین محمد جهانگیر پادشاه که بواسطه نهم بامیر نیمور صاحبقران غازی میرسد

مورخان صداقت بیان سلف در ذکر سلطنت جهانگیر پادشاه
چنان روایت نمایند که چون عمر محمد اکبر پادشاه به بیست و
شش سال رسید حق تعالی فرزندی کرامت نمود در خدمت حقائق
و معارف آگاه حضرت شیخ سلیم ساکن سیکری که از درویشان
صاحب حال بود رفته بعد التماس فاتحه درخواست فرزند نموده بودند
بعد از آنکه آثار حمل بیکی از حجله نشینان سراچه عصمت ظاهر
گردید او را در سیکری بخانه شیخ فرستاده چشم براه عطیة الہی
بودند - بعدہ کہ نور صبح ولادت آن نو نہال گلشن اقبال ہفدہم ربیع الاول
سنہ نہصد و ہفتاد و ہفت [۹۷۷] بطالع بیست درجہ میزان از
مطاع فضل ایزد منان بر ساحت جہان جہانگیر گردید - عرش آشیانی
در آگرہ بدین نوید روح پرور مبشر گشتہ خود را بسیکری بخدمت
شیخ رساندہ بعد تقدیم شکر توجہات باطنی آن برگزیدہ زمان و زمین
و رساندن خرمن خرمن زر بمستحقان و خادمان درگاہ مولود مسعود
را موافق قراری کہ در خدمت شیخ نمودہ بودند بہم اسمی شیخ
بسلطان محمد سلیم موسوم ساختند - و تاریخ ولادت با سعادت او (گوہر
درج اکبر شاہی) یافتند - و موافق ذری کہ نمودہ بودند پیادہ بزبارت درگاہ

خواجه معین الدین چشتی باجمیر تشریف بردند - و سیکری را مسمی
 بفتح پور ساخته شهر عظیم آباد نمودند - و مسجد عالی آسمان رفعت
 دران مکان میمنت نشان بنا نهادند - چنانچه سابق نیز بذکر درآمده -
 بعد سپردن آن نو باره جاه و جلال بمکتب مولانا میر کلان هراتی را
 بمعلمی و قطب الدین خان آنکه را باتالیقی مقرر فرمودند - بعد از
 چند گاه میرزا جان پسر بیرم خان باین خدمت سعادت اندوز
 گردید - و چون شاهزاده قدم مبارک بسال هشتم گذاشت منصب
 ده هزاره پنجهزار سوار عنایت فرمودند - و بعده که پانزده سال از نشو
 و نمای نهال عمر شریف در گلشن جاه و جلال گذشت صبیغه راجه
 بهگوان داس را که از راجهای نامدار دیار هند گفته میشد برای
 شاهزاده جوان بخت خواستگاری نمودند - و خود بدولت و اقبال
 در جشن طوی بخانه راجه تشریف آرزانی فرموده آن بانوی حجله
 عصمت را بعقد درآورده بدولت خانه ابد پیوند درآوردند - و در هفده
 سالگی که سنه نهصد و نوک و چهار [۹۹۴] باشد دختر فرخنده
 اختر راجه اودی سنگه پسر راجه مالدیو که در حسب و نسب و
 دولت مورثی بر همه راجهای عالی تبار افتخار داشت بعقد آن
 گوهر بحر سلطنت و جهان بانی نیز در آورده خود بذات شریف
 و همه حجله نشینان سراچه عصمت رونق افزای خانه و کاشانه
 راجه گردیدند - و بخور رتبه و دستور سریر آریان هند لوازم شادی
 بتقدیم رساندند - و همدرین سال فرخنده فال از دختر راجه بهگوانداس
 صبیغه بوجود آمد موسوم بسطان بیگم گشت - و در سنه نهصد و نوک
 و هفت [۹۹۷] از همان محل پسوی متولد گردید موسوم بخسرو

محمد جهانگیر بادشاه (۲۴۶) سنه ۱۰۱۴

ساختند - و در همین سال خجسته مآل دختر خواجه حسن
ولد زین خان برای آن شاهزاده عالی نژاد خواستند - و او اخر
سال بفرخی و فیروزی ازان حجله نشین سراچه عز و ناز پشروی مولود
گشت سلطان پرویز موسوم گردید - و در سنه هزار [۱۰۰۰] هجری
بتاریخ سلخ شهر ربیع الثاني بعد انقضای پنج ساعت شب
پنجشنبه بطالع مبارک میزان که بحساب اختر شناسان هند سنبله
بود در دار الخلافت لاهور اختر سعادت اثر برج سلطنت و کامرانی
از بطن صبیئه راجه اودی سنگه عرصه زمین را منور ساخت - حضرت
عرش آشیانی آن تازه نهال گلشن سلطنت را سلطان خرم مسمی
ساخته بفرزندی خود نسبت بدیگر فرزندان امتیاز بخشیدند *

نغمه سرایان بزم اخبار جهانگیری چنین روایت کنند که
ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر پادشاه عرف شاهزاده محمد سلیم
که (در شهوار لجه اکبر) تاریخ ولادت او سابق (۸۶) بزبان قلم داده
در سال هزار و چهارده [۱۰۱۴] روز پنجشنبه بیستم جمادی الثاني
که سی و هشت سال از نشو و نماي نهال عمر شریف او در گلشن
کامرانی و جهانبنایی گذشته بود در دار الخلافت آگره بر اورنگ
جهانبانی جلوس نمود - و خطبه جهانگیری بر منابر قلمرو سواد
اعظم هند بنام نامی او خواندند - و ز سرخ و سفید از میمغت
اسم آن زبده دودمان صاحبقران سرخ روئی تازه بهم رساند و ملقب
بنور الدین جهانگیر گردید *

* بیت *

(۸۶) شف صفحه ۱۷۴ سطر ۲۰ و صفحه ۲۴۴ سطر ۱۹ *

جوان شد بار دیگر عالم پیر * بعد شاه نورالدین جهان گیر
 بگیتی فتنها در خواب ازو شد * گل باغ بقا سیراب ازو شد
 بر ضمیر منیر دانشوران نکته سنج خورده گیر ظاهر باد که چون
 موافق اقبال نامه معتمد خان و میرزا کامگار مخاطب به عزت خان
 برادر زاده عبد الله خان که هر دو بزرگوار بتذکار احوال آن شهریار
 سمند تیز رفتار خامه را بر صفحه بیان بچولان در آورده اند و آنچه
 حضرت شاهنشاهی جهانگیر واقعات سلطنت خود را قلم بند
 فرموده اند در چندین مقدمه در هر سه تالیف مختلف بنظر مسود
 اوراق در آمده و باهم موافقت نمی نمود و سواي آن میرزا عابد نام
 درویش صاحب کمال منزوی معمر که در اکثر صفات اسم با مسمی
 مشاهده شد بموجب اظهار او که همراه والده خود در صغرس با اعتماد
 الدوله پدر نورجهان بیگم وقت آمدن از ایران هم سفر بوده و ایام
 شباب در رکاب ظفر انتساب صرف نموده و بعد از انتقال سلطنت دل
 از آرایش روزگار کنده در بندر سورت انزوا اختیار کرده بود در سنه هزار
 و صد و هفت [۱۱۰۷] هجری که باوجود زیاده از صد و پنج سال از مرحله
 عمر او طی شده بود تفاوت چندان در هواس خمسه او ظاهر نمی
 گردید و بر صدق اقوال و راستی کلام افعال و اطوار آن پیر و حق شهادت
 میدادند - با جامع این اوراق رابطه و داد بهم رسانده بود اکثر سرگذشت
 عهد آن پادشاه عادل باذل خصوص از ماده نزاع صاحب مدار
 آن سلطنت و منجر گردیدن به بی ادبی که از نوکر ناحق شناس
 مهابت خان بظهور آمد آنچه ازو مسموع نموده راوی ثقه دانسته
 بصندوق حافظه سپرده با مضمون هر سه جهانگیر نامه و شاهجهان نامه

میرزا امینا که از ابتدای ولادت تا ده سال از جلوس تالیف نموده
و تقریباً در آن اکثر بذکر جهانگیر بادشاه نیز پرداخته بخاطر آورده موافق
عقل ناقص خویش بطریق اختصار خوشه چینی نموده باحاطه تذکار
می آرد - امید که اگر اختلافی بنظر مطالعه کنندگان در آید بعد عیب
پرشی حصه رسد زبان طعن دراز ننمایند *

اول حکمی که از عدالت پروری نمودند این بود که بعد
جلوس فرمودن از چهار من طلا زنجیر عدالت بسازند و در آن
شصت زنگ نصب نمایند یک سراو به شاه برج قلعه اکبر آباد
و سردیگر برمیایی که کنار دریا برای همین کار نصب نموده
بودند قائم کنند و ندا نمودند که هر مظلومی که دست او
بدامن طرفداران ظالمان نرسد بلا واسطه دست دادخواهی بران
زنجیر زده صدای ناله و فریاد ستم بدستیاری زنگ بگوش آن
پادشاه عدالت پڑه رساند - و در ابتدای سلطنت میرزا خان را که
در ایام شاهزادگی دیوان بود خطاب وزیر الملک عزایت فرمودند
و غیاث بیگ را مخاطب باعتماد الدوله ساختند - و آصف خان
عرف محمد جعفر برادرزاده غیاث الدین که در ابتدا از ایران آمده
در عهد محمد اکبر پادشاه دویستی شده قبول نموده به بنگالاه
باز بامداد طالع و یاری بخت و رشادت ذاتی بپایه وزارت رسیده
مخاطب با آصف خان گردیده بود از صوبه بهار آمده شرف اندوز
ملازمت گردید - و شیخ فرید بخشی را که اصل از سادات
بود میر بخشی نمودند - و راجه مان سنگه را صوبه داری بنگاله
فرمودند - و دلاور خان افغان را حکومت لاهور آرزانی داشتند و سلطان

پرویز را با تالیقی آصف خان بهم رانای چنور که در عهد عرش
آشیانی خود باین خدمت مامور گشته بسبب بعضی موانع در
عقدۀ تعویق افتاده بود مامور ساختند - و شمشیر و خنجر مرصع و اسب
و فیل و خلعت انعام نموده فرمودند که محمد اکبر پادشاه غازی را
عرش آشیانی مینوشته باشند - و حکم شد که جا بجا در بلاد و محال
عمده تعلقۀ حکام احکم و فرامین منع شراب و میر بحری و راهداری
و دیگر ابوابی که حکام دور دست بتعدي می گرفتند و قطع شجر حیات
دزدان و قطاع الطریق و غور رسی مظلومان و زیرستان صادر فرمودند -
و حکم شد هر جا که مسافرتاجر و مقیم مالدار فوت شود و وارث او حاضر
نباشد مال او را امانت نگاهدارند و در صورت مفقود الاثر بودن وارث
مال ترکۀ یت را صرف تعمیر و احداث مساجد و پل و مدرسه و
سرای نمایند - در جهانگیر نامه که جنت مکانی خود تالیف نموده
بزبان قلم داده که اگرچه طبع ما رغبت و میل بشراب دارد و خود
هم میخوریم اما در منع آن تاکید زیاد نموده ایم و بدین تقریب
کیف شراب را بر دیگر کیفیات ترجیح داده چند فقره نوشته اند *

آغاز سال اول جلوس مطابق غره فروردی موافق

یازدهم ذی قعدة سنه یکهزار و چهارده هجری

در اول سال جلوس و جشن نوروز عالم افروز نذر و پیشکش امرا
معاف فرمودند - و خرمن خرمن زر و جواهر با انعام و بخشش در آمد -
و در شروع این سال خسرو بدمال که از بدو حال در خدمت
پدر بزرگوار چنانچه بگذارش آمده بی ادبیا ازو سرزده و در ایام
عارضۀ سفر آخوت عرش آشیانی بخيال و آرزوی خام ادعای

جهانبانی داشته بود درینولا هشتم ذی الحجه سنه احدی جلوس اول شب باتفاق و رفاقت جمعی از قلعه ارک آگره برآمده متوجه سمت پنجاب و لاهور گردید - بعد عرض نظر بر پیش بینی که زود شعله این فتنه را فرو باید نشاند خود بدولت رایت ظفر اثر بتعاقب او برداشتند - شیخ فرید بخاری میر بخشی را که مخاطب به مرتضی خان ساخته بودند همان ساعت بطریق هراول مرخص فرمودند - و شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را با شیخ علاء الدین نبیره شیخ سلیم که کوکه پادشاه می شد و بخطاب کولکناش خانی سرافرازی یافته بود و اعتماد الدوله عرف غیاث بیگ طهرانی را که ذکر او مفصل بزبان قلم خواهد داد و جمعی دیگر را در دار الخلافت گذاشته نهم شهر مذکور بقصد تعاقب خسرو کوچ فرمودند - و در همان روز میرزا حسن (۸۷) پسر میرزا شاه رخ که شریک مصلحت و رفیق او گشته بود، بسبب عقب ماندن گرفتار پنجه اجل گردید - حضرت بشکون خوب گرفتند - و حسن بیگ بدخشی (که خمیر این جماعه از بیوفائی سر رشته اند) (۸۸) بموجب حکم از لاهور عازم حضور بود با خسرو در خورده به بمحض تکلیف سمرقندی با سه صد (۸۹) سوار

(۸۷) در دو نسخه اصل و تاریخ تذکره السلاطین چغتای حسن

و در دیگر نسخ حسین نوشته *

(۸۸) این عبارت فقط در یک نسخه است *

(۸۹) در تذکره السلاطین چغتای نوشته که حسن بیگ با چهار صد

پانصد کس بدخشیان از کابل عازم ملازمت بود الخ

رفاقت نمود هر جا میرسیدند از مال تجار و مسافران و متروکین
و از محصول و خزانه محال پادشاهی و زراعت رعایا تاراج نموده
متصرف شده و از تیر آه مظلومان اصلاً اندیشه ننموده دیهات را
می سوختند *

آتش سوزان نکند باسپند * آنچه کند دود دل دردمند
دلادرخان صوبه دار لاهور که روانه درگاه والاشده بود از شنیدن بغی خسرو
مراجعت نموده بمحافظت برج و باره پرداخت - و عبد الرحیم
دیوان لاهور که او نیز قصد حضور نموده روانه شده بود در راه به خسرو
در خورد و اورا بانسون از راه برده رفیق طریق گمراهی ساخت
و او از شومی طالع یا خسرو رفاقت نموده مخاطب بملك الوزرا
گشته دیوان آن برگشته ایام بد فرجام گردید - چون مرتضی خان
پاشنه کوب می آمد خسرو بعد رسیدن نزدیک لاهور که دروازه قلعه
بر روی خود بسته یافت باوجود فراهم آمدن ده دوازده هزار سوار که
واقع طلبان هرزه کار و فتنه جوین اطراف روزگار با او ملحق شده بودند
دست و پا باخته دوسه روز دست و پای لا حاصل زده از ملاحظه
مآل کار نائده در محاصره ندیده بمقابله مرتضی خان پرداخت
و باندک زدو خوردی پای ثباتش از جا رفت - و دران معرکه
از سادات بارهه سید جلال و غیره هفتاد نفر لشکر پادشاهی بکار
آمدند - و قریب و چهار صد نفر از فوج خسرو کشته و زخمی
گردیدند - و بعد هزیمت یافتن خسرو پالکی سواری او با صد و پنجاه
جواهر که زاد راحله او همان بود بدست مرتضی خان افتاد و
بخدمت جنت مکانی باعریضه فتم ارسال داشت پادشاه بعد

از اطلاع هزیمت آن خسران مآل بطریق یلغار جریده خود را
به مرتضی خان رسانده مورد عنایات ساخته شب در خیمه او
گذراندند و راجه باسو را که از زمینداران عمده آن طرف بود بتعاقب
خسرو مامور فرمودند - و خسرو بعد کنکاش از همراهان که افغانان
مصلحت مزاجعت آگرو و بهار میدادند و حسن بیگ صلاح رفتن
طرف شرقی خلاف رای صائب دانسته تکلیف روانه شدن سمت
کابل نموده امیدوار بها میداد و میگفت چهار لک روبیه در قلعه
رهتاس بادگیر سرانجام ضروری موجود دارم پیشکش میکنم - خسرو
آن خزانه را دم نقد دانسته بمصلحت حسن بیگ همدستان
گردید و ازین معنی افغانان که ماده فساد این کار بودند در ظهور خلاف
خواهش آنها ترک رفاقت نمودند و تفرقه تمام بحال خسرو راه
یافت - بعده که بآب چناب رسید چون حکم سر راه گرفتن بر خسرو
بحکم همه طرف و معبرها رسیده بود وقت گذشتن از آب زمینداران
آنجا مانع ملاحان گردیدند و ملاحان تن باطاعت خسرو نداده
گریختند - همراهان خسرو بعد تگ و دو بسیار کشتی که ملاحان
آن غافل بودند بهرسانده ملاحان را مجبور ساخته خسرو را با جمعی
از خاصان بران سوار نمودند - ملاحان کشتی را عمدا بر سر تپوی
ریگ برده خود را بدریا انداخته بدر رفتند - خسرو خسران
مآل سراسیمه و حیران گشته در گرداب تفکر افتاد چون خبر بمیر
ابوالقاسم تمکین و هلال خان خواجه سرا که در گجرات لاهور بودند
رسید بلا توقف شتافته خسرو را با حسن بیگ و عبد الرحیم
و دیگر همراهان مقید ساخته بحضور معروض داشتند - زبانی شمسی

نام توشکچی خبر دستگیر شدن آن بد فرجام بعرض رسید بخطاب خوش خبر خان و دیگر عنایات سرافرازی بخشیدند *

سلخ محرم سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] امیر الامرا عرف محمد شریف پسر خواجه عبد الصمد شریں قلم برای آوردن خسرو مامور گردیده بطریق استعجال رفته او را با همراهان بحضور آورد - بعده که آن سرگشتگان بادیۀ ناکامی مسلسل با طوق و زنجیر از نظر گذشتند - فرمودند که عبد الرحیم را در پوست خرو حسن بیگ را در پوست گاو کشیده هر دو را با دیگر متابعان بر خر و اژگون سوار نمایند و در نظر تماشاگران تشهیر دهند - حسن بیگ در پوست گاو چهار پهرنگدشته قالب از جان تهی نمود - و عبد الرحیم هشت پهر زنده مانده وقت گرداندن از راه غلبۀ جوع و بیغیرتی خیاز از بازاریان گدائی نموده گرفته میخورد - و فرمودند که از دروازه باغ میرزا کامران تا در قلعه لاهور دو رسته نخل دار نشانده از وجود همراهان خسرو بارور سازند - بعده که دارها نصب نموده آن جماعه بد انجام را بر سردارها جلوه گر ساختند حکم شد که خسرو را برفیل با طوق نشانده از میان دارهای سر سرخ بگذرانند - و نقیدان دست راست و چپ فریاد می زدند که امرا مجرا می نمایند *

بعد این فتح جون خواهش سیر کابل در خاطر جا گرفته بود وجدائی شاهزاده والا کهر محمد خرم ناگوار می نمود حکم طلب شاهزاده باند اقبال همراه خدیجه الزمانی سلطان سلیمه بیگم که شاهزاده عالی نواز را بفرزندی برداشته بود فرمودند - و سلطان پرویز را که بمهم رانای چتور مرخص فرموده بودند و بعد فتور خسرو طلب حضور گشته

بود درین اوان رسیده ملازمت نمود - و دران مکان که خسرو از مقابل شیخ فرید هزیمت یافته بود فرمودند که قصبه آباد نموده مسمی بفرید آباد سازند - اگرچه شیخ فرید را قبل از مهم خسرو بخطاب مرتضی خان سربلندی داده بودند اما چون از قبول آن بعد از آنکه از من خدمت قابل عنایت خطاب بظهور نیامده ابا مینمود بعد از فتح که مورد عنایات دیگر نیز گردید آداب تسلیمات خطاب بتقدیم میرساند *

بر ارباب هوش مخفی نماند که در زمان سلاطین سلف هندوستان اوائل عهد عرش آشیانی خطاب خانی و تبدیل اسم با لفظ خان بسیار کم اتفاق می افتاد مگر جمعی که از اولاد و احفاد سلاطین بودند بکلمه میرزا که بر سر اسم یا آخر اسم در دفاتر ثبت میکردید بر دیگر امرا فخر می نمودند - بعد بر هم رسانیدن تسلط افغانان که با وجود بر افتادن دولت آنها و بعضی بسبب خانی قومیت که عطای منصب پادشاهی با آن ضم میگردد بر دیگران تفاخر مینمودند - عرش آشیانی بیهشتی از عمده نوکران مقرب را بعطای خانی بر دیگران امتیاز بخشیده فرمودند که افغانان را بدون آنکه از طرف پادشاه مخاطب به خان گردند خان نه نوشته باشند - و اکثر مثل شیخ فیضی و شیخ ابو الفضل و میر غازی و دیگر از اهل فضل و کمال با کمال رتبه اعتبار و قرب مخاطب بخان نگردیدند - و بعضی با وجود رسیدن به پایه ایالت بدون آنکه از آنها تردد نمایان بظهور آید در قبول تبدیل اسم بمزید لفظ خان تن نمی دادند - بمروار ایام خصوص در عهد صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه خطاب

خانی برای مردم نامی صاحب پایۀ و مکنت رواج زیاد یافت
 اما باز تا سنه بیست و پنج جلوس خلد مکانی محمد اورنگ
 زیب مطابق سال هزار و نود و یک [۱۰۹۱] که اعتبار منصب
 و خطاب و عطای نوبت و طوغ و علم و دیگر لوازم جهانبنایی
 فی الجمله مانده بود و بدین مرتبه خانی از رتبه نیفتاده بود که
 بدون قرب روشناسی و استعداد کمال صوری و معنوی بخطاب
 سرافرازی یابند - بعده که خلد مکانی بهم استیصال کفار بد کردار
 دکن متوجه گردیده بخجسته بنیاد تشریف آوردند برای جذب قلوب
 مرهتۀ و دکنیان چنانچه انشاء الله تعالی مفصل بزبان خامۀ تیز
 رفتار داده خواهد شد در همه مراتب و اعتبار دولت هندوستان
 خلیل پذیرفت - خصوص نسقی که در پیش نیارندن افغانان و
 راجپوت و کشمیری از نفرمودن خدمات عمده و نیفزودن بر پایۀ
 منصب داشتن نماند - و در ایام سلطنت خلد منزل بهادر شاه کار
 بجائی رسید که درین محل بتحریر تفصیل آن نیرداختن اولی -
 و باقی این داستان بر مکان خود گزارش خواهد یافت - سر رشته
 سخن را باز بزبان قلم میدهد که درین ایام بعرض رسید که حسن
 خان شاملو حاکم هرات از شنیدن واقعه عرش آشیانی و آشوب
 خسرو بی حکم شاه عباس بلا توقف خود را ببلاذ گرم سیر رسانده
 بعضی جاها را تاخته بقندهار رسیده محاصره نموده - و شاه بیگ
 خان قلعدار بمدافع (۹۰) پرداخته - از شنیدن این خبر میرغازی را

مع فوج شایسته برای مدد شاه بیگ خان تعیین نمودند - و میرزا علی اکبر شاهي را بحکومت کشمیر مقرر فرمودند - و قطب الدین خان کولتاش را بصوبه داری بنکاله مرخص ساختند •

دیگر پوشیده نماند که قبل از تسخیر بلاد ممالک محروسه هندوستان که به تیغ گیتی ستان عرش آشیانی به تسخیر درآمد حکام که بشهرهای اطراف تعیین می شدند حاکم آن شهر می نوشتند - از عهد جنت مکانی جهانگیر پادشاه حکم شد صوبه و صوبه دار می نوشته باشند - بعد رسیدن خبر محاصره قندهار و رخصت میرغازی معروض گردید که حسن خان شاملو بموجب حکم شاه ایران که در منع محاصره بجزر نوشته بودند برخاسته رفت - و حسن بیگ نام که بسز اولی برخیزانند حسن خان تعیین شده بود محبت نامه شاه مشتمل بر عذر جرأت بیجای حسن خان و اشاره متعاقب فرستادن تهنیت و تعزیت نامه مع ایلچی فهمیده کار و تحف و هدایا آورده مورد عنایات گردید - و قلعداری قندهار را بهمیرغازی مقرر فرموده شاه بیگ خان را از روی لطف طلب حضور فرمودند - پسران شاهزاده دانیال مرحوم همراه مقرب خان از دکن آمده ملازمت نمودند -

درین اوان داروغه کتابخانه خطی بمهرخان اعظم عرف میرزا عزیز کوکه که در عهد عرش آشیانی قبل از رفتن بکعبه متبرکه بواجی علیخان حاکم برهان پور بطریق داب نمک بحرامان کافر کیش چنانچه سابق از گستاخی او در جواب فرمان عرش آشیانی نیز بزبان قلم جاری گشته مشتمل بر شکوه و اظهار زشتی اعمال وای نعمت نوشته بود و از اموال و کتاب خانه راجی علی خان برآمد گذراند آنرا طلبیده بمطالعه

در آورده از روی غضب بدست خان اعظم دادند - و فرمودند که با او
بلند بخواند - از شنیدن آن امرای یمین و بسارلین و طعن بسیار برو
نمودند - هر چند از ظهور این تقصیر قابل سیاست بود اما نظر
بر حقوق او و مادر او که الطاف عرش آشیانی در باره آن بی ادب
مبدول می گردید و زیاده از فرزندان می خواستند و ناز و هرزه
گویی او را شنیده نا شنیده می انگاشتند بعزل منصب و جایگزین
معاتب ساخته در قلعه حبس فرموده جان بخشی نمودند *

ذکر سوانح سال دوم شمسی از جلوس مطابق

بیست و دوم ذیقعد سنه هزار و پانزده هجری

در جشن آغاز سال دوم از جلوس شاه زاده خرم بلند
اقبال را به تسلیم عطای منصب هشت هزار و علم و نقاره و دیگر
لوازم آن سرسبز و خرم ساختند و آصف خان را خلعت و زرات و قلمدان
مرصع مرحمت فرمودند و خواجه ابوالحسن را بموجب التماس
آصف خان به پیشکاری وزارت مقرر فرمودند و رایست توجه
طرف کابل برافراشتند و تفرج کزان و شکار افغانان وسط ماه
صفر المظفر سنه هزار و پانزده [۱۰۱۵] در باغ متصل کابل
شرف نزول فرمودند بعد سیر و انقضای چند روز باغی باسم
جهان آرا دران مکان فیض نشان احداث نمودند - درین ایام خبر
کشته شدن قطب الدین خان کولتاش و شیر افغان از دست یکدیگر
در بنگاله که مجملی از تفصیل آن در اوراق آینده بر محل در
ذکر نور محل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد رسید و باعث ملال
خاطر گردید - در شروع سال هزار و شانزده [۱۰۱۶] از کابل متوجه

دار الخلافت آگره گردیدند - درین ضمن خبر واقع میسر شاه رخ صوبه دار مالوا که از بنی اعمام جنت مکانی می شد رسید - در اثنای راه عجب بلیه ناگهانی بر جمعی از هوا خواهان خسرو از شامت نفس او گذشت تفصیل این اجمال آنکه نور الدین محمد و حکیم ابو الفتح و میرزا محمد از بک و بداع بیگ ترکمان با هندی صاحب مدار اعتبار خان که خسرو در قید و اختیار او بود همدم و همراز گشته با هم عهد و پیمان بسته اتفاق نمودند که خسرو را از قید بر آرند و قریب چهار صد نفر اجل رسیده دیگر را که داخل جلوی رکاب بودند و با هندی مذکور توسل داشتند با خود همدستان نمودند و قرار دادند که وقت سواری قابورا کار فرموده قصد پادشاه نموده خسرو را بسلطنت بردارند و ندانستند

• ع •

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

از اتفاقات یکی از آن جماعه را رنجشی با همدمان بمیان آمد و نزد شاه زاده خرم آمده بر حقیقت کار آگاهی داد و شاه زاده بعرض رساند و در همان ساعت آصف خان نیز اطلاع یافته معروض داشت و مقوی قول و اظهار شاه زاده گردید حکم طالب عمدهای آن جماعه نمودند از آن جمله میرزا محمد از بک و بداع بیگ را بوعده و وعید تهدید آمیز تسلی عهد امان جان داده بر تعداد اسامی آن بد مآلان واقف گشته همه را بردار جزا کشیدند - و شاه بیگ خان قلعه دار معزول قندهار آمده ملازمت نمود - بخطاب خاندوران و صوبه داری کابل و تنبیه افغانان سرکش اطراف آن حدود سرافرازی داده مرخص فرمودند •

ذکر سوانح سال سیوم شمسی از جلوس

مطابق دویم ذیحجه سنه هزار شانزده هجری

در آغاز جشن سال سیوم جلوس که شرف نزول در حوالی
آگره واقع شد امرای دور و نزدیک شرف اندوز ملازمت گشتند بعد
داخل شدن حکم شده که جشن شروع سال سیوم جلوس و نوروز که بنای
جشن سوم سال غره فروردی روز نوروز عالم افروز که ابتدای سال شمسی
و سرمایۀ بهار عیش و کامرانی است باشادی طوی مبارک خود
که با صالحه بانوبخت قاسم خان عرب مقور شده بود ضمیمه هم سازند
آنچه عطای اضافه و نقد و جنس به شاه زاده و امرا و صلحا و فضلا
و شعرا و اهل نشاط دران بزم بخرج آمد و خرمن خرمن و دامن
دامن زر سرخ و سفید بارباب حاجت رسید اگر خواهد بتحریر
تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند - آن نوعروس سراجۀ
عفت را بهادشاه محل ملقب ساخته بر دیگر پرورگیان حرم امتیاز
بخشیدند و خان خانان عرف میرزا عبد الرحیم را بهایۀ پنج هزار
پنج هزار سوار رسانده بمهم دکن مامور و مرخص فرمودند - و جمعی
از امرای دیگر را بباد و ازده هزار سوار همراه او تعیین نمودند و ده لک
روپیه با فیل و عنایات دیگر عطا فرمودند - و مهابت خان را سه
هزاری دو هزار سوار و نقاره مرحمت نموده بمهم رانای چتر
برفانت دیگر امرا رخصت نمودند - و دختر راجه جگت سنگه
پسر راجه ماسنگه را بعقد ازدواج در آوردند - از جمله آنچه راجه در
جهاز دختر خود دان سه لک روپیه مرارید و شصت فیل بود -
و تقصیر خان اعظم کوکۀ عرش آشیانی را بالتماس شاه زاده خرم

معاف فرموده بصوبه احمد آباد مرخص فرمودند *

ذکر سال چهارم شمسی از جلوس مطابق

چهاردهم ذی الحجه سنه هزار و هفده هجری

شاه زاده پرویز را بصوبه داری و مهم دکن باتالیقی سیف خان و فوج شایسته مامور و مرخص فرمودند خان خانان را و سیف خان باره را همراه او مقبر ساختند و بیست لک روپیه مدد خرج با ده فیل و دو صد اسب و دیگر جواهر آلات مرحمت نمودند و چون مهابت خان در مهم رانا کاری نداشت طلب حضور نموده عبد الله خان را بران مهم مامور فرموده مورد عنایات بی پایان ساختند - میرزا برخوردار خلف میرزا عبد الرحیم که از خانه زادان موروثی بود بخطاب خان عالم سرافرازی یافت - اسلام خان را بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - درین ایام صبیح میرزا مظفر حسین که بواسطه چهارم نبیره زاده شاه اسمعیل صفوی می شد بعقد شاه زاده خرم در آوردند و از آن سال رابطه نسبت و خویشی صوری ضمیمه خلعت و مواصالت معنوی پادشاه ایران گردید اما ثمر نتایج بعرضه ظهور نیامد *

ذکر سال پنجم شمسی از جلوس مطابق

چهارم ذی الحجه سنه هزار و هجده هجری

در شروع این سال حکم شد که نقاره بر سر پایگاه هزار و پانصد و مرحمت می شده باشد - درین اوان بعرض رسید که ولی محمد خان والی توران از جور امام قلی خان که فی الواقع از اثر ظلم خود او بر عایا بود بخندست زبده دودمان مصطفوی شاه عباس صفوی

التجاء برد و بعد عنایات و مهمان نوازی شاه که خاصه آن برگزیده
 خاندان رسالت است بمدد سپاه برای تصرف ملک رفته موروثی
 او تکلیف فرمود درین ضمن نوشتجات بعضی امرای منافق و
 سرکرده ازبکان مشتمل بر طالع و اظهار اطاعت و رفاقت خود نزد
 اورسید ولی محمد خان فریفته نوشتہای غدر آمیز آنها گردیده محتاج
 بگرفتن و بردن کومک نگشته بلکه لشکر قزلباش را محمل دانسته باز
 مقابل امام قلی خان به کشش شاهباز تقدیر شتافت و باندک
 زد و خورد که بمیان آمد گرفتار سر پنجه اجل گردید - درین سال از نوشته
 اخبار نویسان پتنه معروض گردید که در ایام حکومت افضل خان
 قطب نام مجهول فقیری در پتنه خود را به سلطان خسرو شهرت
 داده علم فساد بر افراخته جمعی را از واقعه طالبان سرکار و اباشان
 مادر آزار پدر بیزار فراهم آورده در فرصتی که افضل خان از پتنه
 طرف جاگیر رفته بود و بنارسی نام نائب افضل خان و غیاث بیگ
 دیوان در شهر بودند غافل با جمعی ازبوه خود را بقلعہ رسانده
 دربانان را با قلعه دار کشته قلعه را بتصرف در آورد بنارسی و غیاث
 بیگ تاب مقاومت نیارده خود را بافضل خان رساندند بعده مع
 فوج بمقابل خسرو جعلی رسیده بعد محاربات و مقابلها که بمیان
 آمد آن فقیر دستگیر گردید و بجزای اعمال رسید حکم فرمودند که
 بنارسی و غیاث بیگ را مسلسل نموده لباس عورات پوشانیده
 سر و ریش تراشیده بر خر سوار کرده از پتنه تا حضور تشریف کزان
 بیاورند و افضل خان را بعطای اضافه سربلندی بخشیدند - درین ایام
 از واقعه دکن بعرض رسید که مهم دکن بسبب نفاق و حسد

همراهان از خان خانان صورت انفصال یافتن متعذر می نماید
و افواج بادشاهی مکرر از لشکر ملک عنبر هزیمت یافته و خان
خانان بحال تباد ببهراپور خود را رسانده و احمد نگر که در عهد
عرش آشیانی بعد لشکر کشیها بتسخیر در آمده بود باز بتصرف
دکنیها رفت - درین ضمن عرضداشت خان جهان لودی که در
خدمت جنت مکانی از ایام شاه زادگی قرب و اعتبار زیاده داشت
مشمول بر التماس و درخواست سر لشکران مهم دکن بتعهد آنکه
در مدت دو سال در استیصال سرداران بد سگال دکن سعی جمیله
بظهور آرد بعرض رسید خان خانان را طلب حضور نموده خان جهان
لودی را بجای او مقرر فرمودند باز خان اعظم را برفاقت خان عالم
و فرید خان مع سی هزار سوار بطریق کومک بمهم دکن مامور
نمودند *

ذکر سال ششم جلوس مطابق پنجم

محرم سنه هزار و هشت هجری

در آغاز این سال یادگار علی ایلیچی ایران با اسپان و تحف و نامه
محبت آمیز مشتمل بر پرستۀ عرش آشیانی و تهنیت سلطنت
و عذر تاخیر تحریر نامه بسبب پیش آمدن مهم آذر بایجان و
شروان رسید و لک روپیۀ نقد و پنجاه هزار روپیۀ را جواهر آلات و طلا آلات
مع اسب با ساز مرصع و خلعت عنایت فرمودند - درین حال خبر
حادثه که از طرف تاختن حداک بد نهای با جمعی از افغانه بر کابل
و تردد صوبه دار که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بظهور آمد
معروض گردید - قلیچ خان را بصوبه داری کابل مقرر فرمودند *

درین ایام عسرت انجام خواستگاری نورجهان بیگم بمیان آمد اگرچه
 رشرح ابتدا و انتهای آن درگزارش بعضی مقدمات بتقاضای ایام و
 پاس ادب و رعایت هر دو طرف چون مولف جهانگیرنامه را کوتاهی
 قلم کار فرمودن ضرور بود ترانه این نغمه در پرده مختلف بقانون دیگر
 نواخته اما بر مسود اوراق آنچه بعد تحقیق قریب بصدق ظاهر گشته
 و آنچه در تاریخ منهج الصادقین که موافق او محمد صادق تبریزی
 نوکر شجاع بود و بدستور سیر تالیف نموده بمطالعه در آمده باحاطه
 تحریر می آرد - گویند غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهرانی که از
 اعیان آن دیار بود و در عهد شاه طهماسب حکومت خراسان داشته
 ثانیاً باقی دار سرکار شاه گشته بود و از مدمات دیگر حوادث لیل و نهار
 کار او بکمال عسرت کشید و دل از وطن برداشته با دو دختر و یک
 پسر همراه قافله هند در عهد عرش آشیانی عازم هندوستان گردید
 مابین راه بار دیگر بر حادثه روداد که آنچه داشت و نداشت
 بباد فنا رفت و تفرقه بحال او بجائی رسید که میان پنج و شش نفر
 دو اشتر سواری و بار بردار داشتند که به نوبت سواری شدند چون زن غیاث
 بیگ حامله بود رعایت او در سوار نمودن زیاد می نمودند چون نزدیک
 قندهار رسیدند نورجهان در چنان ساعت محمود و طالع مسعود مولود
 گردید که همان روز رنج عسرت والدین براحات عیش مبدل گشت یعنی
 چون بعد تولد قادر بر غم خواری او نبودند و از کمال عسرت و تعب
 و مشقت راه شیر در پستان مادر او آنقدر که برای غذای او کفایت
 نماید بهم رسیدن متعذر می نمود دختر را در پارچه پیچیده بحافظ
 برحق سپرده وقت شب در قافله انداختند هنگام کوچ آواز گریه

طفل بگوش يکي از ملازمان ملک مسعود نام قافله باشي رسيد و برداشته نزد قافله سالار آورد بمجروح ديدن روي آن طفل حق سبحانه تعالی مهر او در دل قافله باشي اذداخت و رغبت تمام به پرورش او نمود از آنکه فرزند نداشت بفرزندی خود برداشت و از اینکه خلاف قافله هندوستان در قافله ايران بودن زن کم اتفاق مي افتد براي مرضعه او که جست و جو نمودند سواي مادر او نيافتند چون بعد طالع اختر با سعادت او از مطلع اميد و بال حال والدين بفرح و شادي مبدل گرديد و نحوست هبوط بسعادت شرف تبديل يافت والدۀ او را باعزاز طلب داشته براي هر يکي مدد سواي و بخت نموده در احترام آنها کوشيده بوعدهاي نيک انجام خوشوقت ساختند و بدستور دايۀ خانۀ بزرگان طفل نيک اختر را بجهت شير خوراندن بکنار او سپرده اطعمه و اشربه فراخور حال آنها مقرر نمودند بعده ملک مسعود که در خدمت عرش آشياني روشناسي و آبرو داشت هميشه از ايران تحف و هدايا آورده شرف اندوز ملازمت ميگرديد بدستور هميشه بعد رسيدن دار الخلافت سعادت جبهه سائي آن آستان ابد بنياک حاصل کرده ارمغان راه آورد را گذراند عرش آشياني فرمودند که اين دفعه خلاف سالهاي ديگر تحفه قابل سرکار ما نياورده در جواب القماس نمود که کدام تحفه نزد ما گرپاس فروشان لائق اين درگاه آسمان بارگاه ميتواند بود اما در بين سفر دوسه جواهر بي بهاي جاندار آورده ام اگر نظر تربيت بر آنها افتد تا حال چنان ارمغان از ايران و توران به هندوستان براي پادشاهان سلف نيامده بعده غياث بيگ را با ابو الحسن پسر

او ملازمت فرموده در زمرد ملازمان پادشاه فلک جاه در آورد و روز
بروز از مدد طالع و جوهر ذاتی رشد ایشان بر مراتب منصب و عزت و جاه
آنها موافق رتبه و پایه آن ایام می افزودند وزن قافله باشی که مازون
بآمدن درون محل گشته بود همراه والدۀ حقیقی نور جهان در محل
آمد و رفت می نمود و روزهای جشن و نوروز از مجرای بیگمان و
و دیگر خدمۀ محل کامیاب مزید عزت و آبرو و عطای نقد و
جنس زیور می گردید - بعده که نور جهان بحد رشد و بلوغ رسید
و آثار جوهر عقل و فهم ضمیمه حسن روز افزون ظاهر گردید گاه گاه نگاه
مهر افزای دلربا میان جنت مکانی و آن حجله آرای عزو ناز
مشاطگی می نمود میل خاطر مبارک طرف او زیاده می گشت
و تخم محبت نور جهان در دل آن خدیو جهان می کاشت تا روزی
در گوشه و کنار محل وقت خلوت یافته بطریق ملاعبه دست آن
سرمایه رعنائی گرفته بکنار لطف کشیدند نور جهان خود را کنار
کشیده نزد بیگسان شکوه نمود و منهدمان محل بعرض عرش آشیانی
که در عدالت گستری بی همتای عصر بود رساندند از راه حزم و
پاس ناموس زبردستان بر جنت مکانی بیدماغی نموده بوالیان
نور جهان فرمودند که آن گوهر ناسفته بی بها را بعقد ازدواج احدی
در آرند غیاث بیگ بعرض رساند که ما بندها را در بارۀ خانه
زادان چه اختیار است تا آنکه علی قلی نام ترک استجلو که سفره
چی شاه طهماسب صفوی بود و از حسب آب خورد بهندوستان
رسیده در ملتان بخدمت خان خانان پیوسته خدمت می نمود
چون جوان سپاهی کار طالب صاحب جوهر بود خان خانان متوجه

احوال او گذشته تفقد زیاده باحوال او نموده غائبانه در زمره ملازمان
پادشاهی در آورد و بعد رسیدن حضور منظور نظر عرش آشیانی گردید
و نسبت صبیغه غیاث بیگ بحکم پادشاه عدالت اساس در همان
نودی باو مقرر نموده مخاطب بشیر افغن خان ساخته جاگیر صوبه
بنگاله باتعلقه خدمت آن طرف عطا فرمودند - و در مهم رانا چند
گاه در رکاب جنت مکانی بوده بجاکگیر سرخص گردید - بعد از آنکه
جنت مکانی سریر آرای هذگردیدند قطب الدین خان کوکلتاش
کوکه را صوبه دار بنگاله نموده وقت رخصت در خلوت چند کلمه
درماده شیر افغن خان ارشاد فرمودند - شیر افغن خان از نوشته وکیل
بر مضمون حکم از روی قیاس آنکه بوی عشق و مشك پنهان
نمی ماند اطلاع یافته از راه غیرت همان روز بواقعه نگار گفت من
از امروز نوکر پادشاه نیستم و بحسب ظاهر ترک یراق بستن نمود
بعده که قطب الدین خان به بنگاله رسید و مکرر مردم و نوشته برای
طلب شیر افغن خان فرستاد او در آمدن تعلل و تجاهر ورزید تا
آنکه قطب الدین خان خود را بتقریب ضرور طرف جاکگیر و تعلقه
شیر افغن خان رساند و پیغام ملاقات نمود شیر افغن خان جریده
با بکتر و شمشیر زیر نیمه آستین حمل کرده با معدود چند نزد
قطب الدین خان رسید بعد ملاقات و احوال پرسیدها قطب الدین
خان هر چند خواست پیغامهایی ناملائم طبع شیر افغن خان را بزبان
ملائم ادا نماید ملائم خاطر او نیفتاد و گفت و شنید کنایه آمیز و
پند و فصائح فساد انگیز مشتمل بر اطاعت امر پادشاهان بمیان آمد
که بتوضیح آن قلم را رنجه نداشتن اولی آن بهادر شیر دل متحمل

کلمه و کلام ملالت انجام نگشته دانست که سوای کشتن و کشته شدن جان بآبرو بدر بردن محال است نیمچه که زیر آستین حمائل داشت کشیده بر شکم قطب الدین خان زد که با زردهای شکم از اسپ بهائین انداخت خواست که بدر رود کشمیری از همراهان مقتول خود را برسانده زخم شمشیر بر او رساند شیر افکن خان بعد برداشتن زخم کاری کار او را بساخت و ملازمان دیگر قطب الدین خان برو هجوم آورده بزخمهای پیدایی کار او ساختند - و بروایت دیگر شیر افکن خان هر چند زخمهای کاری جان ستان باو رسیده بود با نیم نفسی که آن شیر باقی داشت بتقویت غیرت بقصد کشتن زن و خوشدامن ازان انبوه اسپ تاخته بدر رفته تا بدر خانه زنده رسید مادر نورجان که عاقله باهوش بود نظر برینکه شیر افکن خان مظلوم از جهان رود و آلوده خون ناحق زن و مادر زن نگردد در خانه بر روی او بست و فریاد و شیون آغاز نمود که نور جهان از شنیدن کشته شدن شوهر خود را بجای انداخته جان داد ترا اندرون آمدن مصلحت نیست بیرون بعلاج زخمها باید پرداخت شیر افکن خان از شنیدن حادثه زن بروضه جاودانی شتافت - برعلا ظاهر است که اگر این حکایت تدبیر مادر نور جهان مقرون بصدق است هر چند بحسب ظاهر بینان نظر بروفاداری خلاف پاس غیرت واقع شده اما از راه عقل و شرع که هیچ وجه ریختن خون زن جائز نبود و رفتن شیر افکن خان مظلوم از جهان بمراتب به از ظالم رفتن در دم واپسین بسیار تدبیر بجای بود که بکار برد - بعده بعرض جنت مکانی رسید بر کشته شدن کوکه که یادگار حضرت شیخ سلیم نیز بود بسیار متالم گشتند و حکم

طلب نورجهان بحضور نمودند بعد رسیدن نور جهان بحضور که قبل از ورود حکم متصدیان بنگاله مجبور ساخته روانه نموده بودند جنت مکانی خواهش مواسلت و مذاکحت او بمیان آوردند نورجهان باظهار شکوه و دعوی خون شوهر استادگی زیاده نمود و پادشاه بغضب گشته بدعوی کشته شدن کوکه نورجهان را در جرکه کنیزان مغضوبه در آورده محبت را بغضب مبدل ساخته در خدمت سلطان سلیمه بیگم مادر نسبتی خود سپردند بعد یک دو سال که میان طالب و مطلوب بنا خوشی و ناکامی گذشت باز بمدد طالع نورجهان در ریاض محبت جانان نسیم مودت وزید و از سرفرو روزی در نظر مهر اثر جنت مکانی جلوه گر گردید و نهال پژمرده عشق کهنه سرسبزی و خرمی تازه پذیرفت و اختر اوج طالع از مشرق امید سرزد و موافق حکم شرع بعقد در آورده جشن ملوکانه نموده اول بنور محل ملقب ساختند باز بنور جهان پادشاه بیگم مخاطب نموده بر همه حجله نشینان سراچه عصمت و پردگیان حجله عفت امتیاز بخشیدند و رفته رفته زمام تمام مهام سلطنت بدست و اختیار او داده شریک سکه بدین سجع ساختند

• بیت •

بحکم شاه جهانگیر یافت صد زیور • بنام نورجهان پادشاه بیگم زر و سوای احکام شرع و عدالت در همه کار و بار و امور مالگی و مالی بدون مصلحت او کارفرما نمی گردیدند - و دمی و لمحۀ از خود جدا نه نموده وقت دیوان و سواری فیل عقب پرده بلا فاصله باخون می نشانند و فی الواقع عجب زن عاقله و فیض رسان و مجموعه

جوهر رشد و صاحب تصرف بود اقسام زیور و لباس زنان هند که در محل بادشاهی و امرای مغلیه تا حال رواج دارد همه وضع کرده اوست زیور و پیرایه سابق که بسیار کلفت و بدنما بود منسوخ ساخت مگر در بعضی بلاد دور دمت میان شیخ زاده‌ها و افغانه مانده - چاندنی که نفس الامر عجب فرش عیب پوش خانه نامردان و گرد پوش فرش دولت‌مندان است و در شبهای مهتاب نمود خاص دارد وضع کرده همانست و عطر گلاب که اول مسمی بعطر جهانگیری گردیده و دیگر بعضی عطرهاي کم بها که برای مردم نامرد بر آورد قصر ف او و مادر اوست - اقسام جنس بادله که قسم سنگین آنرا بنام پادشاه و کارخانه موسوم ساخت و جنس سبک که ازان تمام خلعت عروس و داماد مردم نامرد به پانزده و بیست روپیه تمام شود از راه دانائی بنام خود نور محلی وضع نمود - و دیگر تصرفهای بجای او که برای او و برای شاه و گدا بکار آید زیاده ازانست که بتفصیل آن توان پرداخت - حاصل کلام اکثر لذات هندوستان را او بعرضه نمود آورده و بمرتبه فیض رسان بود که هر سال جمع کثیر از مغلان بی سروسامان را روانه ولایت و مکه معظمه و کربلا و نجف اشرف می ساخت و چندین هزار دختر بی پدر و بیوهای بی‌کس را چهار و دیگر اخراجات از سرکار خود داده کد خدا می نمود بآن همه فیض رسانی و همتی که داشت بمرتبه کد بانو بود که روزی وقت گذشتن فیلان از نظر جللهای فیلان از زربفتهای ولایتی بسیار تحفه خوش بوته که همه دال و گل بریده بودند و هر گل ازان غیر مکرر بنظر جلوه میداد و از دیدن آن چشم خیرگی

می نمود در نظر پادشاه در آمد و بسیار مرغوب طبع گردید و پسند نموده از خان سامان استفسار فرمودند که چند زربفت بخرج در آمده و هر جل بچه مبلغ تیار شده خانسامان بعرض رساند که جلها تیار از محل خاص بر آمده از نورجهان پرسیدند که شما چندین زربفتهای تحفه برای جل فیلان بریده اید در جواب گفت خیر اصلا زربفت برای این کار بقطع در نیامده خریطهای عرائض امرا که میرسید و جمع شده بود متفرقه ازان بهرکه بخشیده می شد ازان چندان تمتع حاصل نمی نمود درینجا بصرف در آوردم - و با این همه تعلقی که پادشاه باو داشت چنان خود را در دل او روز بروز جا میداد و مزاج شوهر را در اطاعت و فرمان برداری و تبعیت امرو نهی می آورد که هرگز خلاف مرضی جنت مکانی بظهور نیامده و کاری که باعث بدنامی پادشاه باشد از و سرنزد - گویند طبع موزن داشت - در زبانها شهرت دارد که روزی پادشاه جامه که تکه لعل بی بها داشت پوشیده بود نورجهان بدیده این شعر از زاده طبع خواند *

ترا نه تکه لعل است بر قبای حریر

شده است قطره خون منت گریبان گیر

نورجهان بیگم مخفی تخلص میکرد این دو بیت نیز به بیگم نسبت میدهند *

* بیت *

دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم

بنده عشقم و هفتاد و دو ملت معلوم

زاهدان هول قیامت مفری در دل ما

هول هجران گذرانديم قیامت معلوم

اما صد حیف بآن همه عقل و دانائی بعد از آنکه دختر خود را که از شیر افگن داشت بعقد شهر یار پسر جهان گیر بادشاه در آورده نظر بر محبتی که زنان را بسبب دختران با داماد می باشد و حسد غرض آلود آنها که پای شیر مردان ازان می لغزد برای پیش آوردن شهر یار بی عیار مقابل اختیار شاهزاده ولی عهد ذوالاقتدار چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد در افتادگی و در هم اندازی نموده نظر بر مال کار بر هم خوردن سلطنت و خلل ملک و مال و حال پادشاه و رعایا نکرده زنبور خانه هندوستان را بشورش در آورد و مثل مهابت خان را که با او و برادر او نزاع دینی و ملکی داشت آن قدر قوت بخشید که آنچه ازو نسبت بجنّت مکانی و خود او رسید بر محل باحاطه بیان خواهد در آمد *

سر رشته سخن را باز بدست آورده بتحریر اصل مطلب می پردازد که درین سال از رسیدن اخبار فساد افزای دکهی عبد الله خان را که بصوبه داری احمد آباد سر افزای یافته حکم شد که او خود را از راه ناسک و ترمک برای کومک خان جهان و تنبیه سر کشان دکهی رساند و رامداس کچهواهی را از روی عنایت خاص قلعه رنتهنپور و خلعت مرحمت نموده برفاقت عبد الله خان کومک مهم دکهی بطریق یلغار مرخص فرمودند - درین ایام همراه خادمان محل بشکار قمرغه برآمده شش صد و چهل آهو زنده گرفته ازان جمله چهار صد آهو بفتح پور فرستادند که در میدان چوگان بازی سر دهند و از آب و دانگ آنها خبر بگیرند و صد آهو را

حلقه نقره در انداخته در همان شکارگاه سردادند - درین سال فرمودند که شبیه پادشاه را بر پارچه طلا بوزن یک توله مسکوک ساخته طرف دیگر صورت شیرینی که مرکوب آفتاب باشد نمایان نموده بامرای مقرب و فدویان خاص دهند که باعزاز بر سردستار یا روی سینه بجای حوز جان نگاه می داشته باشند - وبصوبه داران اطراف احکام صادر شد که امرا در جهر و که نه نشینند و وقت نشستن دیوان فیل و اسب از نظر نگذرانند و فیل بچنگ نیندازند و بنوکران پادشاهی تکلیف چوکی ننمایند و ملازمان خود را خطاب ندهند و بسیاست بریدن گوش و بینی و کور نمودن چشم اقدام ننمایند و هرگاه بنوکران خود و ملازمان پادشاهی فیل و اسب انعام نمایند کجک برگردن و جلو برنوش گذارند و حکمی و سندی که بنام پندهای پادشاه نویسند بر روی کاغذ مهر ننمایند و وقت بر آمدن و نشستن نقاره نزنند و جلای اسب از پارچه سرخ نسازند و اسبها را بوته نقاشی ننمایند این همه نسق جنت مکانیست که از آن بعضی تا حال بحال مانده •

ذکر سال هفتم از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق شانزدهم محرم الحرام سنه هزار و بیست و یک هجری در شروع جشن نکبت افروز این نوروز و سال جلوس والدۀ نورجهان عطرگلاب بتصرف طبع خود کشیده گذراند پسند نموده بغام نامی خود مسمی بعطرجهانگیری ساخته مالۀ مروارید بقیمت سی هزار روپیه انعام فرمودند - فی الواقع عجب قصر بجا نموده که هیچ بوی خوش بدان نمی رسد و از شمیم روح پرور آن مشام ملک

و جن و انس معطر میگردد قیمت عطر خوب جهانگیری تا اوائل
عهد خلد مکانی عالمگیر محرر اوراق تا هشتاد روپیه توله یاد دارد
که الحال بهشت و نو روپیه توله رسیده - درین سال عرضه داشت
اسلام خان صوبه دار بنگاله و نوشته واقعه نگار که با سر عثمان مقتول
مفسد مشهور فرستاده بود رسید که اسلام خان و شجاع خان بر سر
عثمان باغی پیشه که چندین امیر عمده ازو هزیمت یافته بودند
شتافته بعد چند دفعه جنگ و مقابله که شجاع خان را با فیل
مست مقابل شدن و کارزار نمودن و زخم کاری برداشتن اتفاق
افتاد و بیشتر از ملازمان عمده پادشاهی بکار آمدند و لشکر هزیمت
یافته بود بمدد طالع و اقبال بی زوال جهانگیری غالب آمده
بذات واحد هر دو بهادر صفدر او را بقتل رسانده سر او را با سرهای
جمعی از همراهان او بحضور ارسال داشته افد - ازین خبر جنت
مکانی مشغوف خاطر گشته اسلام خان را که پنجهزاری بود
شش هزاری ساخته بر مراتب دیگر امرا افزودند و شجاع خان
بخطاب رستم خان معزز گردید و بهمرهان اضافها مرحمت فرمودند
و بنام عبد الله خان بتجدید حکم بتکید رفت که از راه کنار کوکن و
ناسک داخل دکن شده باتفاق راجه رامداس بروز و تاریخ
معین که درهمان روز و تاریخ بامیر الامرا خان جهان و میرزا رستم و
راجه مانسنگه که سابق صوبه دار باستقلال دکن و بمهم عنبر
حبشی نظام المکی مامور بودند رسیده که با توپخانه و مصالح
خود ها را مقابل عنبر رسانند و باتفاق بلانفاق به تنبیه دکنیهایی
بد سرشت پردازند و از هر دو طرف با لشکر عظیم بر سر خصم تازند

اما چون میان امرا و نوکران اتفاقی که نفاق را دران کار نفرمایند
خیال محال و فکر باطل بود بعده که عبد الله خان بموجب حکم
خود را بطریق استعجال بتعلقه حد ناسک و گلشن آباد رساند و
از راه غرور شجاعت که مال آن خفت و ندامت است خواست
که بلا رفقت و شراکت خان جهان فتح آن مهم بنام او باشد و صرفه
در خبر نمودن و طلب فوج و سرداران برهان پور ندید خلاف حکم
و تدبیر پادشاه قصد آن نمود که فقط بنام او کوس شهرت تسخیر
ملک نظام المکی بلند آوازه گردد با یازده هزار سوار که اکثر از بهادران
رزم آزما و دلاران نبرد دیده بودند و هریکی از جماعه داران خود
را از شیر ژیان روزگار می شمرد جلو ریز متوجه استیصال عنبر
بد خصال گردید - ملک عنبر خبر یافته از عبد الله خان که
فی الواقع از سپه سالاران فتح نصیب نامدار گفته می شد - حساب
برداشته لشکر بحساب با توپخانه عظیم که بسبب قرب و جوار کله
پوشان فرنگ دران دیار زیاده از هندوستان مصالح توپ و تفنگ رواج
یافته بود چندین هزار بان آتش فشان مقابله عبد الله خان تعیین
نمود - و دکنیهایی قزاق پیشه یکه تاز خوش اسبه باستقبال فوج
بادشاهی شتافته غافل چهار پنج گروهی لشکر رسیده شروع بزدن کهی
و تاختن اطراف فوج عبد الله خان نمودند و موافق دستور دکنیان
که تن بجنگ صف نداده جنگ بگریز و قزاقی می نمایند اکثر
اوقات از میمن و یسار لشکر در آمده دست برد نمایان می نمودند -
و از چهار پای کهی هرچه می یافتند بتاراج می بردند - و آدم
بسیار بقتل می رساندند و شتران پراز بار قطار قطار وقت کوچ بدست

آن جماعه مي افتاد و گوش و بيني زن و مرد لشکر پادشاهي بریده
 سر مي دادند و روز بروز غلبه لشکر ملک عنبر مي افزود و مثل مور
 و ملخ فراهم آمده قوت مي گرفتند و چيره مي گشتند - و کار بجائي
 رسيد که نصف لشکر عبد الله خان بمعرض تلف آمد - و بي آنکه کار
 بجنگ صف کشد بيشتر مردم از گوشه و کنار فرار اختيار نمودند و
 روزي نبود که کومک ملک عنبر نميرسد - و چشم زخم تازه بفوج پادشاهي
 نرسانند تا آنکه عبد الله خان عاجز آمده از همراهان صلاح کار پرسيد
 هواخواهان مصلحت دادند که طرف احمد آباد مراجعت نموده
 بار ديگر با لشکر مستعد و توپخانه سنگين و فيلان جنگي ببايد آمد
 و تلافي بر روی کار بايد آورد - لهذا ناچار قرار بمراجعت دادند و
 لشکر هراول نزديک بدولت آباد رسیده برگريد - چون ملاحظه
 تعاقب نمودن دکهنپها که شهرت تمام دارد در دلها راه يافته بود
 علي مردان نام را که از صف آريان مشهور گفته مي شد با فوج
 شايسته چند اول نمودند - و دکهنپهای بد سگال از هر طرف فوج
 فوج نمايان گردیده زور مي آوردند همين که فوج علي مردان
 بمقابل آنها مي پرداختند فرار مي نمودند - و باز غافل
 از طرف ديگر نمودار می گشتند - و گاه بيگاه غافل و ناگاه
 بر بهير تاخته بغارت مي بردند - و در مقابل کار بر لشکر
 تنگ مي آوردند و در شبهای تاربان پيشمار از يمين و يسار
 فوج می انداختند - آخر کار روزي ده دوازده هزار سوار بر علي
 مردان تاخته از چهار طرف اوزا بميان گرفتند - و علي مردان بعد
 نردن نمايان زخمهاي کاري بوداشته دستگیر گردید - نزد ملک

عنبر بردند و در دولت آباد مقید گشته بعد چند روز درگذشت -
و مخالفان تا سرحد بکلانه تعاقب لشکر بشوخی تمام نموده برگشتند
و سرداران بیهانپور اگرچه بموجب حکم از شنیدن خبر روانه شدن
عبد الله خان از راه برار عازم دولت آباد گردیده بودند اما از حسد
آنکه آنها نیز دران مهم برفاقت عبد الله خان راضی نبودند و
عبد الله خان چنانچه بایست در خبر کردن نپرداخته بود لنگروار
کوچ مقام کنان می رفتند از شنیدن این خبر مراجعت نموده
خود را بخدمت شاه زاده پرویز رساندند .

بر عقلا ظاهر است که هرچند رای پادشاه صائب بود اگر
سرداران هر دو طرف اتفاق بی نفاق را کار می فرمودند اغلب
که کار پیش می بردند اما از رشک و عدم اتفاق نوکران نتیجه
برعکس بخشید - چون این خبر ملالت اثر بحضور رسید باز
انفصال استیصال عنبر بد خصال منکسر در فرستادن خان خانان
دانسته او را با خواجه ابوالحسن برای مهم دکن تعیین و مقرر
فرمودند - درین ضمن خبر فوت آصف خان جعفر (بیگ) و میر
غازی قلعه دار قندهار بعرض رسید و میرزا رستم بصوبه داری تهنه
مأمور گردید - و در همین اوان شادی طوی پادشاه زاده خرم که
با صبیغه اعتماد خان پسر اعتماد الدوله منعقد گشت بمیان آمد -
و در همین سال واقعه سلطان سلیمه بیگم که احوال او مکرر بزبان
قلم آمده روداد و باعث ملال خاطر جنت مکانی گردید - گویند
سلطان سلیمه بیگم که بانواع صفات آراسته بود طبع موزون نیز
داشت از جمله اشعار آبدار که قابل درج سفینههای صاحب طبعان

* بیت *

است این بیت بدو نسبت میدهند

کاکلت را من زمستی رشته جان گفته ام

مست بودم زین سبب حرف پریشان گفته ام

ازین مقوله لالی آبدار بسیار سفته *

ذکر سال هشتم شمسی از جلوس مطابق بیست

و هشتم محرم الحرام سنه هزار و بیست و دو هجری

درین جشن جهان افروز حکم شد که دو مسجر نقره بوزن

صد و بیست من که مراد از هر من سی آثار شاه جهانی باشد

تیار ساخته یکی را مطلا نموده هریکی را برای ایستادن امیران

در دیوان خاص و عام موافق پایه و اعتبار نصب و مقرر نمایند -

درین سال از غرائب روزگار جفت شدن شیرو یوز نو و ماده

یهمدیگر و بچه آوردن که هرگز شیرو یوز خانگی بچه نیارده بعرض

رسید - درین اوقات جنت مکانی متوجه مهم رانا گشته بعد نزدیک

رسیدن بسمرحد رانا رایت ظفر آیت جانب اجمیر برافراشته

شاهزاده بلند اقبال سلطان خرم را که هشت هزار بود از اصل

و اضافه دوازده هزار شش هزار سوار نموده خان اعظم را که در

مالوا صوبه دار بود باتالیقی مقرر کرده با امرای دیگر و مبارز پیشگان

کار طلب برای گوشمال رانای چتور مرخص ساختند -

ذکر سال نهم شمسی از جلوس مطابق نهم

صفر المظفر سنه هزار و بیست و سه هجری

در جشن آغاز این سال اعتماد الدوله را از اصل اضافه پنجهزاری

دو هزار سوار فرمودند و اعتماد خان پسر اعتماد الدوله را سه هزار

هزار سوار نمودند و بموجب التماس همشیرها و بیگمان خسرو را مافون
 بمجرا ساخته بودند و بطریق نظر بند آمد و رفت می نمود از
 ملاحظه بعضی اطوار مذموم او که اکثر مغموم بخندمت پدر می آمد
 باز محبوس ساختند - درین سال همایون فال نو نهال زهره خصال
 گلشن شاهزاده خرم از صبیله آصف خان در چمن نشات بجلوه در آمد
 و مسمی بجهان آرا بیگم گردید میرزا قندهاری را که صوبه دار پتنه
 نموده بودند جمع کثیر از مردم تعلقه صوبه او بحضور آمده استغاثه
 ظلم و تعدی او نمودند از پتنه معزول ساخته طلب حضور فرمودند
 بعد رسیدن حضور حکم شد که اول بدلاسی دادخواهان پردازد
 بعده ملازمت نماید - عبد الله خان صوبه دار احمد آباد را بتاکید
 فرمان صادر شد که خود را نزد شاهزاده خرم بکومک برساند و
 بعضی کومکیان دکن نیز مامور گشتند که با فوج شایسته با لشکر
 شاهزاده ملحق گردند جمله بیست هزار سوار همراه شاهزاده
 نامدار عالی قدر تعیین گشتند و شاهزاده بعد داخل شدن بحد
 تعلقه رانا محمد تقی بخشی خود را که آخر بشاه قلی خان
 مخاطب گردیده با پنجهزار سوار بطریق هراول مرخص فرمودند که
 هر جا قصبه و معموره ملک رانا باشد بتاخت و تاراج آرد و بت
 خانه هر جا یابد مسمار سازد و خود همه جا در استیصال منصوبان
 رانا کوشیده مردم خود نشاند کوهایی فلک رفعت را که ملجایی
 کفار بود بزیر سم موکب نصرت اعتصام در آورد - از آنکه رانا جایی حاکم
 نشین خرق را که مراد از ادیپور باشد و بنا کرده ادیسنگه پسر رانا
 سانگا بود که با فردرس مکانی بابر بادشاه با لک سوار مقابله نموده بود

و بعد هزیمت پسر او میان دره و مکان قلبی که سه طرف آن کوه واقع شده شهر آباد نموده و دو تالاب یا صفا و وسعت متصل آن آبادی ساخته و ازان سال تا زمان حال سلسله رانا ترک ماندن قلعه چطور نموده درانجا سکونت ورزیده بود گذاشته رو بکوهستان دشوار گذار پر از اشجار دیگر بطریق فرار آورده شاه زاده خود را بادپیور رسانده چهار فوج اطراف ملک او تعیین نمودند و شش تپانه برای بند و بست ملک و رسیدن رسد مقرر ساختند و محمد تقی بخشی را مکرر با سرداران رانا کارزار صعب بمیان آمد خصوص برسر مسمار ساختن بتخانها که ازان گروه داد دلیبری و تهوری بظهور آمد بمرتبه پای ضلالت قائم نمودند که جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گردیدند - و پیهم پسر ارشد رانا شبی با فوج کوه نور جهان آشوب بطریق شب خون بر فوج هراول تاخت آورد و دران شب نیز از محمد تقی و همراهان او تردد نمایان بظهور آمد و بمرتبه قدم همت استوار نموده جوهر سردی و پردای بروی کار آوردند که بیشتر از راجپوتان کشته و زخمی گردیدند و در همین هنگامه عبد الله خان فیروز جنگ و دلاور خان کاکر کومکي احمد آباد رسیدند و تقویت بر لشکر اسلام افزود و خان اعظم عرف میرزا عزیز را که نظر بر قدیم خدمت و حقوق سابق و رسوخیت او نموده صاحب حل و عقد کنگاش شاه زاده مقرر فرموده بودند بعده که کار از فوج کشی بصلح و رجوع رانا منجر گردید باوجود قرب مسافت با جمعیت قلیل رسید و روز ملازمت قانون عقیدت و بندگی را خارج آهنگ ساخته بمرتبه بد نواخت

و ادا های نفاق آمیز از سر زد که مغضوب گردید و مقید نموده
 بحضور نوشت بعد رسیدن حکم طلب او همراه مهابت خان روانه
 ساختند و بحضور که رسید در قلعه گوالیار محبوس فرمودند - حاصل
 کلام شاه زاده خرم با وجود عدم موافقت آب و هوا که بسیاری از
 مردم لشکر و نوکران نامی تلف و بیمار گشتند چنان عرصه زندگانی
 بر رانا و کارپردازان و سرداران او تنگ نمود که پیغام عجز و التماس
 امان بمیان آورده اول خالوی خود را فرستاده شفیع جراثم ساخت
 بعده خود آمده برخلاف طریقه جد و آبا که هرگز ملازمت پادشاه
 و پادشاه زاده ها نه نموده اند ملازمت نموده هفت فیل با پیشکش
 دیگر گذراند - شاه زاده خلعت و شمشیر مرصع و دو فیل و پنجاه
 اسب و صد و بیست خلعت بهمراهان او عطا نموده مرخص بخانه
 او ساختند - بعد ازان او رانا کرن پسر کلان صاحب تیکه را با تحف و
 پیشکش در رکاب شاه زاده بوالا خدمت پادشاه روانه نمود بعد
 رسیدن حضور شاه زاده را که دو ازده هزار بود شش هزاری چهار
 هزار سوار اضافه مرحمت فرمودند - و همه همراهان از عطای اضافه
 معزز گشتند و کرن نیز مورد عنایات بی پایان پادشاهی گردید *

ذکر سال دهم شمسی از جلوس و جشن نوروز جهان افروز مطابق
 نوزدهم (۹۱) صفر المظفر سنه هزار و بیست و چار هجری
 اعتماد الدوله را درین جشن شش هزاری نموده بعطای نقاره که
 در حضور می نواخته باشد بلند آوازه ساختند این عنایت

(۹۱) در تذکره الهلاطین چغتای و اقبال نامه هشتم صفحه نوشته *

در تیموریه مخصوص باعتماد الدوله واقع شد و اعتقاد خان پسر
 اعتماد الدوله سه لک روپیه را جواهر و دیگر جنس نذر گذراند
 لک روپیه جواهر قبول افتاد و بخطاب آصف خان سريلندي داده
 تسليم چهارهزارى دو هزار سوار فرمودند - گرن پسر رانا را پنج هزارى
 نمودند درين سال در گلشن نونهال سلطنت شاه زاده خرم از صيغه
 آصف خان فرزندى بعمره وجود آمد مسمى بدارا شکوه ساختند -
 در همين ايام از واقعه کشمير بعرض رسيد که حافظ نام را از منزله
 کشمير که از چهل سال در عبادت خانه بتلاوت کلام الله و ادای صوم
 و صلوة بسر برده بود چون روز موعود سفر آخرت او نزديک رسيد
 بقاضى زاده آنجا که از مريدان عقيدتمند او بود خبر نمود که فردا
 بعد از نماز جعه لبيک حق را اجابت خواهم نمود بايد که شما
 بدر حجره حاضر شده تاحجره خود و نشود قدم جرأت در خانقاه
 نگذرانيد و کلام الله که تلاوت مينمايم هديه نموده با هرچه در کلبه من
 بياييد فروخته خرج کفن و دفن نموده و آنچه بماند در راه
 خدا تصدق نماييد روز جمعه که قاضى زاده بموجب وعده رسيد
 حجره را بسته يافت بعد از ساعتى خود و آن مسافرا را
 طريقت را بر سجاده نشسته تکیه نموده بخدا وصل شده يافتند
 آرى دنيا از مردان خدا خالى نيست - از غرائب آن سال آنکه
 کشته شدن کشن سنگه خالوي شاه زاده خرم است تفصيل اين
 اين اجمال آنکه گويند داس نام وکیل صاحب مدار راجه سورج سنگه
 گوبال داس نام برادر زاده راجه را بسبب نزاع دنيای دود کشته
 بود کشن سنگه برادر زاده ميلخواست گويند داس وکیل راعوض قصاص

مقتول بقتل رساند سورج سنگه که با وکیل محبت وافر داشت
دفعیه مینمود تا آنکه کشتن سنگه با کرن نام برادرزاده خود و جمعی
از راجپوتان بر سر خانه گویند داس که در پناه سورج سنگه می بود
آمد بعد بلند شدن شور و هنگامه دار و گیر که هنوز کشتن در جست و
جوی گویند داس بود گویند داس دران غلبه هجوم غیر معلوم کشته
گردید سورج سنگه ازان غوغا خبردار گشته از خانه شمشیر گرفته برآمد
و باتفاق جمعی راجپوتان بر سر کشتن سنگه که پیاده شده ترداد و جست و
جوی مقتول نا معلوم می نمود ریخت و کشتن سنگه و رانا کرن و
جمعی کثیر را کشت و بقیه السیف کشتن سنگه جنگ کنان
ازان مکان برآمده بطریق استغاثیان روانه بارگاه شدند و راجه
سورج سنگه تعاقب آن جماعه نموده تا بدر دولتخانه رساند و فتنه و
غوغای عظیم پیش روی جهرکه برخواست و چند راجپوت دران
میدان مقابل پادشاه کشته شدند بعد سعی بسیار دفع فساد گردید -
در اواخر این سال مرده فتح خان خانان که شه نواز خان پسر او
عنبر را شکست عظیم داد بمسامع عالی رسید مجملی ازان بزیان
خامه شیرین بیان میدهد در ایامی که شه نواز خان در بالا پور
برادر از طرف خان خانان بسر فوجی قیام داشت یاقوت خان و
جمعی از امرای دکن از عنبر که دران ایام تسلط فساد و غلبه او
زیاده از حد بود رنجیده و برگشته نزد شه نواز خان آمدند و راهنمای
مقابله عنبر گردیدند و شه نواز خان از آمدن آنها نهایت مسرور و
مشغوف گشته برای مزید اعتبار آن بی همتان و رساندن صدای
مرده تقویت بگوش فدویان دور و نزدیک درگاه والا حکم نواختن

شاد یانه نمود و بتهیه سواری پی کار آن سیه روی اجل گرفته با لشکر و توپخانه که با خود موجود داشت پا برکاب قتح و نصرت در آورد و محمل دار خان و یاقوت خان و دانش خان و دلاور خان را با جمعی دیگر از امرای نظام الملکی و خانه زادان کار طلب رزم افروز و توپ خانه دشمن سوز بطریق هراول مقابل افواجی که از طرف عنبر در محلات چون مور و ملخ پراکنده بودند و تحصیل زرا از پرگنات پادشاهی می نمودند تعیین فرمودند و دکنیان از هر طرف فراهم آمده باستقبال فوج پادشاهی پرداختند بمجرد مقابله و مقاتله هزیمت در فوج دکن افتاد از شنیدن این خبر اخگر غیرت در سینه و جان عنبر بد اختر شعله ور گردید و خود با دبدبه و شان تمام با لشکر آراسته و فیلان جنگی و توپخانه آتش بار و پیاده بیشمار بقصد مقابل فوج ظفر موج شه نواز خان از دولت آباد برآمد و هر دو طرف با سپاه رزم پرست دامن همت بر کمر عزیمت بسته مقابل هم دیگر چون سیلاب دامن کوه می شداقتند تا آنکه همه فوج ملک عنبر باهم پیوسته بفاصله شش کوه که ناله قلب در میان حائل بود فوجها مقابل هم رسیدند یاقوت خان که از شیر دلان آن پیشه و واقف کار آن ضلع بود و بر اطوار پیکار دکنیان اطلاع داشت پیش آهنگی نموده میدان جنگ جائی قرار داد که سر راه ناله پر گل ولای کم عرض بر غنیم گرفت و جمعی برقندازان حکم انداز و تیر اندازان قدر انداز و بهادران جانباز و دلاوران یک تاز اطراف رو بروی ناله مقرر نمود و عقب آن جماعه فوج کومکي که به پشت گرمی هم دیگر از گولهای سوزان و بانهای آتش فشان و شمشیر

های جان ستان آتش چشم لشکر حریف توانند گرفت جایجا
نصب کرده علم مقابله برافراشت و دکهنیان بدروز دو روز درتدبیر
آرایش فوج و توپخانه و آراستن فیلان مست و پیوستن و استمالت
جوانان جنگ پرست گذرانده روز سیوم همین که تیغ دودمه آفتاب
از غلاف مشرق برآمده شعله افروز کوه و دشت گردید سپاه سرخ و
سیاه زیاده از شمار مور و ملخ که اکثر غرق آهن باحر بهای فیل
افکن بودند از دامن صحرای خونبار نمودار گشتند بعده که جلوریز
نزدیک ناله خون خوار رسیدند ازین طرف جوانان شیرنبرد یا تیر
و کمان و سنان جان ستان مقابل حبشیهای تیره روز استقامت
ورزیده شروع به تیرباران جگدوز و زدن بانهای جان سوز نمودند و
به پشت گرمی آنها برقندازان بی خطا بانداختن تفنگ شعله
افروز پرداختند و ازان طرف نیز بان زیاده از شمار در هوا بغرش
در آمد و از بسیاری غبار سم اسپان و دود توپ خانه مابین آسمان
و زمین حجاب و پرده حائل چشم مبارزان جنگ جو و بهادران
شعله خوگردید *

دولشکر بهم در کشیدند کوس * چو شطرنج از عاج و از آبنوس
و بمدد باد هرتیری که از کمان قضا از طرف مغلیه جدا میشد نصیب
جان حبشی و دکهنیا می گردید و از ضرب گوله و تفنگ و صدمه
بان بسیاری از سران سرو پا می باختند و در نشیب و فراز و تنگی
راه جنان گار بران اهل فیلان تنگ گردید که سوار و پیاده بی شمار
بالای هم قطار بر قطار افتاد و هر که از آب جدا نمی گردید سوای آنکه
اجل دستگیری او می نمود فریاد رس دیگر بداد او نمی رسید و پای

اسپي که به دلدل فرو ميرفت راکب آن خلاصي خود را که ميرس
مي آمد از عطيه آهي ميدانست و هرتيري که با اسپان کچهي
و تازي ميرسيد برقص درآمده از چهارپا شدن سوار خود را زير درپا
مي ماليد و هر فوجي که از عقب بمدد دکنيها ميرسيد از
ملاحظه پامال گشتن فوج پيش آهنگ چون بخت خويش بر
ميگشت و ازين طرف بهادران اسپ برداشته از بالاي سر و سينه و
مرده و زنده نيم جان که بالاي هم افتاده بودند ميگذشتند تا همه فوج
پادشاهي شمشيرها علم کرده نعره زنان بر تباهي زدهاي ناله برآمد
عذير برگشته اختر مضطر گشته باوجود کشته و زخمي شدن بيشتر از
همراهان و دلاوران فوج با جلالت ذاتي که داشت خود را با جمعي
از همدمان جانباز مقابل فوج فيروزي اثر رساند و عجب زد و خورد
و غريب رستخيز بميان آمد و چون کوه بالاي سپاه ثبات قدم ورزیده
داد تهوري و دلوري داده بمرتبه کرشش نمود که تزلزل تمام در لشکر
مغلان راه يافت و نزديک بود که چنان فتح نمايان به هزيمت مبدل
گردد شه نواز خان و ياقوت خان چون سيل روان خود را مقابل
عذير رسانده بحملهای رستماني آن بلای سپاه را از پيش رو برداشتند
و عذير ناچار فرار اختيار نموده تا دولت آباد بند نگريد و اسپ و
فيل بسيار با سه صد شتر پرازبان و بار و کارخانجات او با غنيمت
بيشمار بدست بهادران افتاد و صدای کوس و کرنای فتح در فوج
شه نواز خان بلند گردید و لشکر پادشاهي تعاقب و تاراج کنان
تا که رکي که الحال به خجسته بنديان اورنگ آباد موسوم گشته رسیده
بعد از سه روز از تاخت و غارت نمودن مامون ساختند و بعد

عرض شه نواز خان و یاقوت خان مع همه امیران مرود عنایات
پادشاهی گردیدند *

ذکر سال یازدهم جلوس مطابق غره

ربیع الاول سده هزار و بیست و پنجم هجری

در جشن آغاز این سال آصف خان که چهار هزار و دو هزار
سوار بود باضافه هزار و هزار سوار و عطای نقاره سرافرازی
یافت و شاهزاده خرم بمزده تولد تازه نهالی گلش سلطنت
سلطان شجاع سرسبزی و خرمی پذیرفت - درین روزها از
عرضه داشت واقعه نگار احمد آباد بعرض رسید که عبد الله خان
صوبه دار برای نوشتن روی داد واقعی خانه زاد را بخفت از
خانه پیاده طلبیده اهانت تمام رسانده حکم شد که دیانت خان
رفته عبد الله خان را پیاده از شهر بر آورده بعده بر اسپ سوار
ساخته بحضور بیارد و از صوبه داری معزول نمودند عبد الله خان
از شنیدن خبر و هیبت جهانگیری قبل از رسیدن حکم و سزاول
پیاده از احمد آباد بر آمده روانه حضور گردید و همه جا پیاده طی
منازل می نمود تا دیانت خان در راه باو رسید و بزور سوار نمود و
بعد رسیدن حضور بی منصب ساخته از مجرا ممنوع فرمودند
بعد از چند روز بالتماس شاهزاده خرم تقصیر معاف نمودند - درین
سال مرض وبا و طاعون که از پنجاب شروع شده تا دهلی و آگره
انتشار یافت هر روز در هر شهری بل در هر محله چندین هزار قالب
از جان تهی می گردید و کار بجائی رسید که فرصت کفن و دفن
نماند و از آنکه گفته اند که مرگ انبوه جشنی است پوسه و ماتم

از میان برخاست و تا هفت سال کم و زیاد که گاه شدت می نمود و بعضی سال تخفیف می یافت اثر را با ماند و در خانه که اثر این بلیه آسمانی و علامت غضب ربانی ظاهر می شد اول موشهای نیم مرده از بالای گوشه و کنار بام یا از سوراخ آن خانه برآمده و بروی صاحب خانه چرخ زده می کردند و مقرر است که در هر شهری که مردم آنجا از شامت افعال خود بدین بلا مبتلا شدند جنس موش خورد و کلان دران شهر اصلا نمی ماند و اقل مدت این مرض هفت هشت پهر و بیشتر در سه چهار روز فارغ می سازد و کم اتفاق می افتد که زیاده از سیزده روز بکشد هر که این سیزده روز منجوسه میگذراند امید نجات ازین بلا بهم می رسد و تا مردن موش در خانه آشکارا نمی شد و اثر طاعون ظاهر نمی گردید بیشتر این آفت جان ستان بر هند و کنیز و غلام و مردم نامرد رو می داد شاید سبب این از غذای ثقیل که هند و بیچاره نامردان بی بضاعت میخورند دران قوم زیاده رو میداده است آنچه از علامت و سبب امتداد ایام این قهر الهی مولف اقبال ناصه زبان داده بلا تفاوت کم و زیاد محور اوراق در ایامیکه خدمت بدکن نزول میفرمودند مشاهده نمود که از سنه هزار و نو و هفت در آنگه دکن هرگز اثر وبا دران دیار شنیده نشده بود شروع نمود تا هشت سال در برهانپور و خجسته بنیاد و بیجاپور و بندر سورت عالمی باین آفت بباد فنا رفت عجب حکمت الهی مشاهده می شد هر چند کمتر کسی بعد از بر آوردن طاعون جانبر می گردید اما از هزار یک دو زنده میماند می بایست که عضوی از اعضای بدن او ناقص گردد مثلاً یک چشم

یا دو چشم معیوب و کور میشد یا شل و لنگ میگردد و الا گنگ
 میگشت یا عقل زائل می گردید - درین سال شاه زاده خرم را
 بیست هزاری نموده ملقب بشاه خرم ساخته مامور بهمم دکن
 فرمودند و وقت رخصت دولک روپیه را مرصع آلات سوای عنایات
 دیگر عطا نمودند ازان جمله پرتله الماس و شمشیر از غنائم فتح
 احمد نگر که بتصرف عرش آشیانی آمده بود و بجنت مکانی
 بخشیده بودند تیمنا یدست خود بر کمر شاه زاده خرم بستند و
 عبد الله خان فیروز جنگ را با جمعی از امرای دیگر در رکاب شاه
 زاده مقرر و تعیین فرمودند و شاه زاده پرویز را از دکن بحضور نارسیده
 صوبه دار اله آباد ساختند - درین اوان رای صواب نما برین قرار
 گرفت که برای پشت گرمی و تقویت شاه زاده خود متوجه
 مالوا شدند و در ماه ذی قعدة رایت توجه بدان طرف برافراشتند
 چون بتعلقه رانا رسیدند رانا شرف ازدوز ملازمت گردیده پنج زنجیر
 فیل و بیست و پنج اسپ با تحف دیگر پیشکش گذراند از انجمله
 سه اسپ قبول نموده باقی بدو بخشیدند و بعد عطای فیل و
 اسپ و خلعت مرخص ساختند نبیره او در رکاب معادت مع
 هزار سوار همراه گردید بعده که رایت ظفر آیت به چاندور افتاد
 از زبانی کهن سالن آنجا بعرض رسید که پسر ناخلف غیاث الدین
 نصیر الدین نام که از کوتاهی سخن بتحریر بر احوال او نپرداخت
 از فرما رزایان مالوا پدر هشتاد ساله خود را بسبب کبر سن و امتداد
 انتظار مردن سه بار عمدا مسموم ساخت بعد علاج کارگر نیفتاد
 دفعه چهارم صریح پدر را اطلاع داده در خوردن زهر و علاج نمودن

